საქართველოს რესპუბლიკა

დაარსებულია 1918 წელს.

ოთხშაბათი, 14 მარტი, 2012 წელი.

№49 (6926)

>
>
> იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდვითი სიტყვაა, ცრუილობით და ჭორებით ბურთის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსამაგლესია.

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge | ვებ გვერდი: www.open.ge | ფასი 50 თეთრი.

ეს არის დემოკრატია?!. ეს არის სიტყვის თავისუფლება?!.

6

საგანგებოდ „24 საათს" მოარგეს და ამას ექახიან პრესის თანასწორობას!

გაერთიანდეთ რეჟიმთან საბრძოლველად!

2

„სახალხო კრების" აღმასრულებელი საბჭოს განცხადება

დაუდევრობა, დოყლაპიობა თუ გამიზნული ბოროტმოქმედება?

4

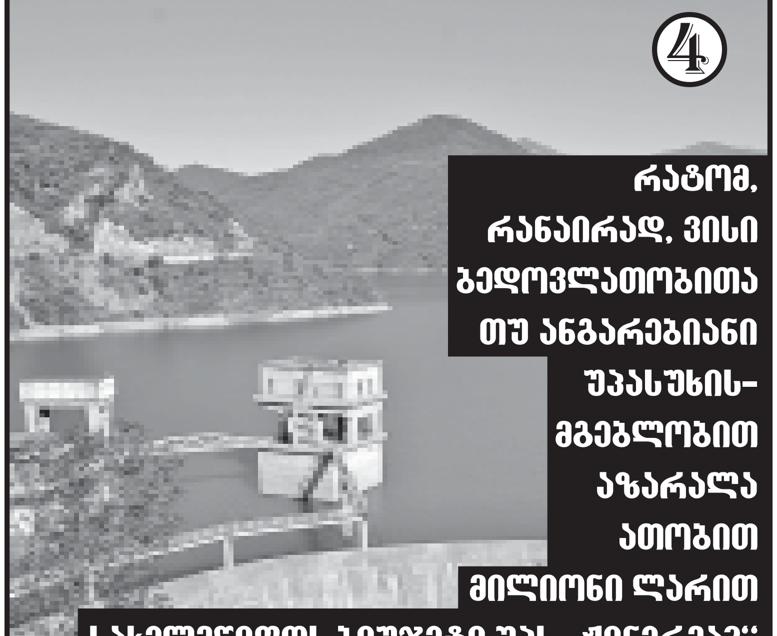

რატომ, რანაირად, ვისი ბედოვლათობითა თუ ანგარებიანი უპასუხისმგებლობით აზარალა ათობით მილიონი ლარით სახელმწიფოს ბიუჯეტი შპს „ქინერმა?"

კიდევ ერთხელ დემოგრაფიული სტატისტიკის შესახებ

5

ვალერი გელბახიანი ირწმუნება, ვიცი, ვინც დაუკვეთა პატარკაციშვილის ლიკვიდაციაო...

ვალერი გელბახიანის ინფორმაციით, ბადრი პატარკაციშვილი ბრიტანეთის ყოფილმა გენერალურმა პროკურორმა გაყიდა. ამასთან, გელბახიანის ცნობით, პატარკაციშვილის ლიკვიდაცია ჩეჩენ ბოევიკებს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მაღალჩინოსანმა დაუკვეთა. გელბახიანი მის ვინაობას ჯერ არ ასახელებს.

გუშინ გამართულ პრესკონფერენციაზე ვალერი გელბახიანმა პატარკაციშვილის ლიკვიდაციის გეგმებზე მის ხელთ არსებული ინფორმაცია ჟურნალისტებს გააცნო.

„2007 წლის დასაწყისში ბადრი პატარკაციშვილმა ერთ-ერთი ჩანაწერი გამაცნო, სადაც რუსულ ენაზე ქართული აქცენტით საუბარი იყო ჩეჩენ ბოევიკთან. ეს ქართველი, ჩეჩენს პატარკაციშვილის ლიკვიდაციას უკვეთავდა და თუ ამას გააკეთებდა, მიიღებდა იმ გარანტიებს, რასაც ადრე დაჰპირდნენ. ეს ჩანაწერი პატარკაციშვილმა ჩეჩნებისგან მოიპოვა, რაშიც დიდი ფული გადაიხადა. შემდეგ დაიწყო კვლევა, თუ ვისი დაკვეთა იყო პატარკაციშვილის ლიკვიდაცია. პატარკაციშვილმა მაშინ მითხრა, რომ საქართველოს საკონსულოში სამი ძალოვანი იყო ჩასული, ვითომ დიპლომატების სახელით და აკვირდებოდნენ იმ მარშრუტებს, რითაც პატარკაციშვილი ლონდონში გადაადგილდებოდა. აქედან გამომდინარე, ბატონმა ბადრიმ საცხოვრებელი შეიცვალა და ისრაელში გადავიდა. დაიქირავა საკმაოდ ცნობილი ადვოკატი, ბრიტანეთის ყოფილი გენპროკურორი და დაისვა საკითხი, რომ „სკოტლანდ იარდში" აღძრულიყო სისხლის სამართლის საქმე, მოსალოდნელი ტერორისტული აქტის გახსნისათვის. როცა პატარკაციშვილმა კოდუას სურვილი შეიტყო მასთან შეხვედრასთან დაკავშირებით, ძალიან გააქტიურდა, რომ ეს შეხვედრა შემდგარიყო, რათა კოდუას ეს ჩანაწერი მოესმინა და დაედასტურებინა, რომ ეს ხმა ეკუთვნოდა ქართული სპეცსამსახურის თანამშრომელს. მართლაც, მოასმენინა ეს ჩანაწერი, კოდუამ დაუდასტურა, ვინც იყო ეს პიროვნება და უთხრა, რომ არა მისი, არამედ სხვა სპეცსამსახურის წარმომადგენელი იყო. მე ვიცი, ვინ იყო ეს პიროვნება. ამ საუბრების მთელი სტენოგრამა მეც გამაჩნია", — თქვა გელბახიანმა.

ის დღეს არ თვლის მიზანშეწონილად დაასახელოს ამ ადამიანის ვინაობა, მაგრამ ამბობს, რომ ის ნამდვილად შსს-ს წარმომადგენელია.

„პატარკაციშვილმა კოდუასთან შეხვედრის შემდეგ მითხრა, რომ შეხვედრის ჩანაწერი გააკეთა და „სკოტლანდ იარდს" მისცემდა, რათა ტერორისტული აქტის შესახებ საქმე აღძრულიყო. ჩანაწერი მან ადვოკატს, გვარად — ლორდს გაატანა, თუმცა ეს ჩანაწერი „სკოტლანდ იარდის ნაცვლად, საქართველოს ხელისუფლების ხელში მოხვდა", — ამბობს გელბახიანი.

სტუდენტებს სწავლის საშუალება უნდა მიეცეთ...

2

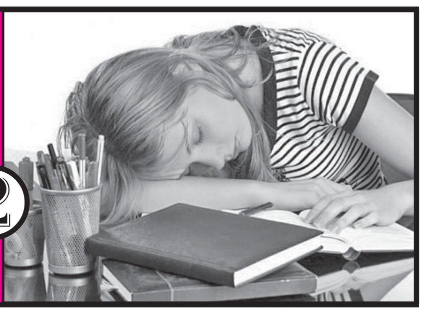

გავერთიანდეთ რეჟიმთან საბრძოლველად!

„სახალხო კრების“ აღმასრულებელი საბჭოს განცხადება

„სახალხო კრება“, როგორც ეროვნულ და დემოკრატიულ ფასეულობებზე დაფუძნებული, ზეპარტიული საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ორგანიზაცია, რომლის მიზანიც არის ქვეყნისათვის სასიცოცხლოდ აუცილებელი სისტემური ცვლილებების მიღწევა და თავისუფალი და დემოკრატიული არჩევნების მოპოვება, მიმართავს ყველა ოპოზიციურ ძალას, პირველ რიგში, „ქართულ ოცნებას“, რომლის პოლიტიკურ არენაზე გამოჩენას დიდი იმედით შეხვდა ქართული საზოგადოება, საზოგადოებრივ ორგანიზაციებს, რიგით მოქალაქეებს, გავერთიანდეთ ერთიანი ფრონტით ქვეყნის დამნაშავე ხელისუფლებისაგან გასანთავისუფლებლად და ქვეყნის გადასარჩენად.

ამ მიზნით, „სახალხო კრებაში“ წარმოდგენილი პოლიტიკური პარტიები, საჭიროების შემთხვევაში, მზად არიან პირველები წავიდნენ დათმობაზე და ამ ეტაპზე, უარი თქვან პირად ამბიციებზე, მათ შორის საპარლამენტო და ნებისმიერ სხვა თანამდებობაზე. დღეს უმთავრესია ხელისუფლების ჩამოშორება საარჩევნო პულტიდან, ხოლო შემდეგ ქართველი ხალხი გადაწყვეტს, თუ რომელ პოლიტიკოსს და პოლიტიკურ ძალას აირჩევს და ჩააბარებს ქვეყნის მართვის სადავეებს.

„სახალხო კრება“ კიდევ ერთხელ ხაზს უსვამს, რომ მსოფლიო პოლიტიკურ ისტორიაში არ ყოფილა არც ერთი შემთხვევა, რომ ავტოკრატულ და დამნაშავე რეჟიმს ნებაყოფლობით დაეთმოს ხელისუფლება დემოკრატიული ძალებისათვის. საქართველოშიც, დღეს არსებული რეალობიდან გამომდინარე, მშვიდობიანი გამარჯვების ერთადერთი ფორმულა ერთიანი, ძლიერი ოპოზიციური ფრონტის შექმნაა.

ერთიანი ოპოზიციური ფრონტის მთავარი მიზანი უნდა იყოს 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებში ხელისუფლების დამარცხება და კონსტიტუციური უმრავლესობის მოპოვება, რის შემდეგაც ექვსი თვის ვადაში, ვადამდელი არჩევნების დანიშვნამდე, გატარდება ყველა საჭირო საკანონმდებლო და პოლიტიკური ცვლილება საარჩევნო გარემოს რეალური გაუმჯობესებისა და კონკურენტული გარემოს შექმნისათვის, ესენია:

პოლიციისა და ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების დეპოლიტიზაცია და ჩამოშორება საარჩევნო პროცესისაგან;

სასამართლოს დამოუკიდებლობა;

ბიზნესის გათავისუფლება ხელისუფლების ზეწოლისაგან;

ცვლილებები ცენტრალური საარჩევნო კომისიის ფორმირებასა და საარჩევნო კანონმდებლობაში;

მოსახლეობის აღწერა და რეალური საარჩევნო სიების ჩამოყალიბება;

მედიის გათავისუფლება ზეწოლისა და ტერორისაგან;

პოლიტიკური და უკანონო პატიმრების უპირობო გათავისუფლება.

ზემოთ ჩამოთვლილი ცვლილებების გატარების შემდეგ, ქვეყანაში უნდა ჩატარდეს თავისუფალი, გამჭვირვალე და სამართლიანი ვადამდელი საპარლამენტო არჩევნები.

„სახალხო კრება“ აცხადებს, რომ ჩვენ გამოვრიცხავთ რომელიმე პოლიტიკურ ორგანიზაციასთან შეერთებას, მით უფრო შერწყმას.

ჩვენი მიზანია ყველანი გავერთიანდეთ რეჟიმთან საბრძოლველად!

„სახალხო კრება“ კიდევ ერთხელ ხაზს უსვამს, რომ დღეს არ არის ოპოზიციურ ძალებს შორის დაპირისპირების და ხელოვნური ბარიერების შექმნის დრო. დღეს ყველა რეალურად ოპოზიციური ძალის მიზანი უნდა იყოს დამნაშავე რეჟიმთან ბრძოლა და არა ბრძოლა პოლიტიკურ კონკურენტებთან.

„სახალხო კრება“ სრული პასუხისმგებლობით აცხადებს, რომ ერთიანი ოპოზიციური ფრონტია დღეს გამარჯვების რეალური შანსი და თუ ამ შანსს ხელიდან გავუშვებთ, წაგებული დარჩება ჩვენი სამშობლო, მთელი მისი მოსახლეობა და ქვეყანაში დიდი ხნით გამყარდება დიქტატურა!

გავერთიანდეთ!

ყველანი — დამნაშავე რეჟიმის წინააღმდეგ!

ეს არის დღეს ქვეყნის გამარჯვების ერთადერთი ფორმულა.

2012 წლის 12 მარტი. თბილისი

წინ არჩევნებია!

მერაბიშვილი მომავალ მაჟორიტარებს არჩევს

ხელისუფლებამ საარჩევნო სიების შედგენაზე მუშაობა დაიწყო. მართალია, ამას ოფიციალურად ჯერჯერობით არ ადასტურებენ, მაგრამ ე.წ. სამუშაო შეხვედრებს უკვე მართავენ, სადაც სიაში მოსახვედრი პირების ვინაობა წყდება. Presage.tv-ს ინფორმაციით, ამ ეტაპზე მაჟორიტარების შერჩევა მიმ-

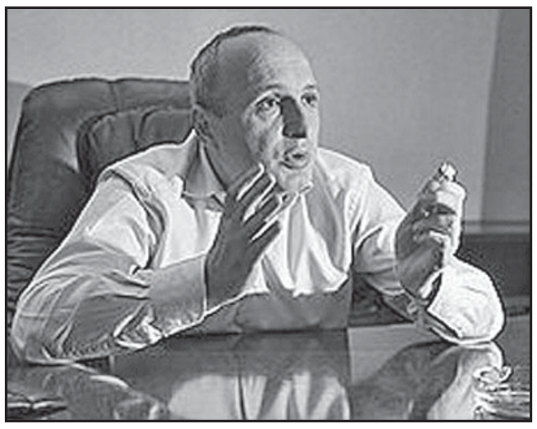

დინარეობს და ეს საკითხი პირადად შს მინისტრს ვანო მერაბიშვილს აბარია.

ყველა წინა არჩევნების დროს არსებობდა ინფორმაცია, თუ სიას ვინ ადგენდა და, პრინციპში, ეს არც არის გასაკვირი, რადგან სიის შედგენას, ფორმალურადაც და არაფორმალურადაც დიდი მნიშვნელობა აქვს. ეს სია ფორმალურად ისეთი ხალხისგან უნდა იყოს შედგენილი, რომელიც საზოგადოებისთვის მისაღები იქნება და არჩევანს „ნაციონალების“ სასარგებლოდ გააკეთებს. მეორე მხრივ კი, სიაში ისეთი ადამიანები უნდა მოხვდნენ, რომლებიც „ნაციონალებისთვის“ რაიმე სარგებლის მომტანნი იქნებიან, თუნდაც ადგილებზე ხმების „მოზიდვის“ თვალსაზრისით.

არც ის არის ახალი ამბავი, რომ საარჩევნოდ ხელისუფლება განსაკუთრებულ აქცენტს მაჟორიტარებზე აკეთებს, რადგან ეს ის კატეგორიაა, რომელიც რეგიონებშია პასუხისმგებელი არჩევნების შედეგებზე. ამიტომაც იყო, რომ ხელისუფლებამ მაჟორიტარების რაოდენობის შემცირების პირობა 2008 წელსაც დაარღვია და ახლაც, როდესაც პარლამენტის რაოდენობის გაზრდის საკითხი იდგა დღის წესრიგში, არსებობდა ინფორმაცია, რომ მაჟორიტარების რაოდენობის გაზრდა პირადად სააკაშვილის დაჟინებული მოთხოვნა იყო. თუმცა, საბოლოოდ პარლამენტართა რაოდენობა არ შეიცვალა.

აღსანიშნავია, რომ ცოტა ხნის წინათ, უმრავლესობიდან ბეჟან ხურციძე სწორედ იმის გამო გარიცხეს, რომ თურმე, ბოლო პერიოდში ხელისუფლებისგან განსხვავებული პოზიციები ჰქონია. როგორც უმრავლესობის ლიდერები ამბობენ, პრეზიდენტთან უმრავლესობის შეხვედრა გაიმართა. ამ შეხვედრის შემდეგ კი გავრცელდა ინფორმაცია, რომ სააკაშვილი განსაკუთრებით მაჟორიტარებზე იყო გაბრაზებული და მაშინ დაპირდა, რომ, თუ „ჭკვიანად არ იქნებოდნენ, ისინი სიაში ველარ მოხვდებოდნენ“. ამასთან, მაშინ სააკაშვილს ისიც უთქვამს, რომ მაჟორიტარებს პროპორციულ სიაში გამსვლელ ადგილებზე აღარ ჩაწერენ დ ამით მათ გასვლას აღარ „დააზღვევენ“ და მაჟორიტარებიც იძულებულნი იქნებიან, რომ ყველაფერი გააკეთონ თავის რეგიონში საკუთარი თავის და „ნაციონალების“ გამარჯვებისთვის.

პრეზიდენტის ამ დაპირების ასრულება კი, როგორც ამბობენ, უკვე დაიწყო. Presage.tv-ს ინფორმაციით ამ საკითხის მოგვარება პირადად მერაბიშვილს აქვს ჩაბარებული. ის წინა კვირას უკვე შეხვედრია მაჟორიტარებს, სადაც პრეზიდენტის დანაპირები კიდევ ერთხელ გაიმეორა და, რაც მთავარია, პირველი მაჟორიტარიც დაუსახელებია, რომელიც ნაციონალების სიაში ველარ მოხვდება. ცხადია, ამ შემთხვევაში იგულისხმება მაჟორიტარების სია და არა პროპორციული სია.

„შავ სიაში“ მოხვედრილი პირველი ნაციონალი კი ქარელის მაჟორიტარი ემზარ გელაშვილი აღმოჩნდა. ძნელი სათქმელია, გელაშვილი რატომ ველარ აკმაყოფილებს ხელისუფლების მოთხოვნებს, მაგრამ ფაქტია, რომ მერაბიშვილს ყველა მაჟორიტარის თანდასწრებით უთქვამს, რომ ის მაჟორიტარობის კანდიდატი აღარ იქნება და მას ქარელის მოქმედი გამგებელი ილია ბურჯანაძე ჩაანაცვლებს.

რაც მთავარია, მერაბიშვილს ისიც უთქვამს, რომ ხელისუფლება მოქმედი მაჟორიტარებით ზოგადად უკმაყოფილოა და მათი დიდი ნაწილი კანდიდატებად აღარ იქნებიან დასახელებულნი.

ცხადია, როდესაც ხელისუფლება ასეთ გადაწყვეტილებას იღებს, დიდი ალბათობაა იმისა, რომ „გადაგდებულმა“ მაჟორიტარებმა ოპოზიციაში სცადონ გადაბარგება. მაგრამ ის ფაქტი, რომ მათი მეთვალყურეობა მერაბიშვილს აქვს ჩაბარებული და მათთან შეხვედრებს პირადად მერაბიშვილი მართავს, ცალსახად მიუთითებს იმაზე, რომ ეს ადამიანები საკუთარ მდგომარეობას უნდა გაუფრთხილდნენ და სიაში არყოფნის მიუხედავად „ნაციონალების“ გამარჯვებაზე იზრუნონ.

თეონა ხარაბაძე

ბრიფინგი

სტუდენტებს სწავლის საშუალება უნდა მიეცეთ...

განათლება ისეთი სფეროა, რომელსაც მსოფლიოს ნებიმიერ ქვეყანაში განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა, მისი მნიშვნელობიდან გამომდინარე.

სამწუხაროდ, ჩვენს სახელმწიფოში უმაღლესი სასწავლებლები და სტუდენტები, მხოლოდ წინასაარჩევნოდ ახსენდებათ. არადა რეალურად, საზოგადოების ამ ფენისათვის, სტუდენტებისთვის, ყველაზე მწვავე პრობლემას საქართველოში ფინანსების უქონლობა წარმოადგენს, რათა სწავლა შეძლონ და სრულყოფილი განათლება მიიღონ. გაზრდილ სწავლის საფასურზე რომ არაფერი ვთქვათ, ალტერნატიული საშუალება ე. წ. სტუდენტური სესხებიც, რომელსაც ბანკები გასცემენ, ფაქტობრივად ხელმიუწვდომელი ხდება.

ამ პრობლემას გამოეხმაურა არასამთავრობო ორგანიზაცია „ახალგაზრდა ფინანსისტთა და ბიზნესმენთა ასოციაცია — „აფბა“ და სასტუმრო „ძველ მეტეხში“ ბრიფინგი გამართა.

სტუდენტების დაფინანსებაზე და კრედიტების ხელმისაწვდომობაზე ყველა ქვეყანაში განსხვავებული მიდგომები აქვთ. მაგალითად, აშშ-ში სტუდენტური სესხების საპროცენტო განაკვეთი 8 პროცენტს არ აღემატება, ხოლო სოციალურად გაჭირვებული სტუდენტები 5-პროცენტიან სესხებს იღებენ, რომლის საპროცენტო განაკვეთი, სახელმწიფო ბიუჯეტიდან ფინანსდება, ხოლო სტუდენტებს სესხის აღების გარანტორად თვითონ უნივერსიტეტები უდგებიან.

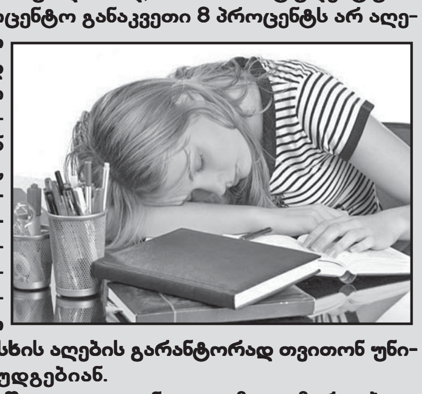

საქართველოში კი, დღევანდელი მდგომარეობით, სტუდენტებისთვის სესხები, ფაქტობრივად, ხელმიუწვდომელია. ბანკების მიერ დაწესებული მოთხოვნების დაკმაყოფილება სტუდენტთა უმრავლესობისთვის შეუძლებელია, რომ არაფერი ვთქვათ სტუდენტური სესხების საპროცენტო განაკვეთის სიდიდეზე (საშუალოდ 20 პროცენტი).

არასამთავრობო ორგანიზაცია „აფბა“ მთავრობას მოუწოდებს, საბანკო კრედიტის აღებისას სტუდენტებს გარანტორად დაუდგეს, რაც მათ საშუალებას მისცემს ისწავლონ და არ მოუხდეთ სასწავლებლის დატოვება ფინანსების უქონლობის გამო. არაოფიციალური მონაცემებით 2000-მდე სტუდენტს აქვს შეწყვეტილი სტუდენტის სტატუსი, სწავლის საფასურის გადაუხდელობისთვის.

„აფბა“ მიმართავს ხელისუფლებას, ქმედითი ნაბიჯები გადადგას სტუდენტებისთვის ფინანსური რესურსების მოსაძიებლად. ეს შეიძლება იყოს, იაფი სესხების გაცემა, ასევე სოციალურად დაუცველი სტუდენტებისთვის დამატებითი შეღავათების მიცემა, თუნდაც იგივე საპროცენტო განაკვეთის ბიუჯეტიდან დაფარვის გზით ან გრძელვადიანი სესხების აღების ხელშეწყობით, რათა მყარი გარანტიის უქონლობის და სხვა უამრავი კრიტერიუმის დაუკმაყოფილებლობის გამო, ნიჭიერმა ახალგაზრდებმა სესხი მაინც მიიღონ და სწავლა განაგრძონ.

ლია გრიგოლია

კონტროლის პალატის პირისპირ

კომენტარი კოალიცია „ქართული ოცნების“ წარმომადგენლების დაკითხვასთან დაკავშირებით

კონტროლის პალატის თანამშრომლების მიერ რეგიონებში კოალიცია „ქართული ოცნების“ წარმომადგენლების დაკითხვასთან დაკავშირებით უწყების ხელმძღვანელმა ლევან ბეჟაშვილმა კომენტარი გააკეთა. როგორც ბეჟაშვილმა ჟურნალისტებს განუცხადა, „ხდება ინფორმაციის დაზუსტება იმასთან დაკავშირებით, თუ რამდენად კანონშესაბამისია რეგიონებში პოლიტიკური პარტიების ხარჯთაღრიცხვა“.

— ხდება ინფორმაციის შემოწმება და შეგროვება, შემდეგ მათი შედარება იმ დეკლარაციებთან, რომლებიც თავიანთი საქმიანობის გამჭვირვალობის უზრუნველსაყოფად პოლიტიკურ პარტიებს კონტროლის პალატაში აქვთ წარმოდგენილი, — აღნიშნა ბეჟაშვილმა.

„ქართული ოცნების“ წარმომადგენლების ინფორმაციით, რეგიონებში მათ აქტივისტებს, რომლებიც რეალურად კოალიციის შემომწირველები არ არიან და „ქართულ ოცნებასთან“ მათი საქმიანობა მხოლოდ იმით შემოიფარგლება, რომ ბიძინა ივანიშვილის მხარდამჭერ ხელმოწერებს აგროვებენ ან მათ მიერ გამოშვებულ გაზეთებს არიგებენ, „სხვადასხვა შენობებში, მათ შორის გამგეობებში ინტენსიურად იბარებენ და კითხავენ“.

ინტერპრესნიუსი

ფასიანი მომსახურება

სასწრაფო დახმარებას სასწრაფოდ დახმარება ესაჭიროება!

შსს-ს დაქვემდებარებაში მყოფი „112“, რომელმაც რამდენიმე საგანგებო სამსახური უნდა გააერთიანოს, მათ შორის, სასწრაფო სამედიცინო სამსახური, ჯერ არ შექმნილა, მაგრამ მთავრობის №489 დადგენილებით, სერვისის საფასური, მობილური თუ ფიქსირებული ტელეფონების მფლობელ მოსახლეობას უკვე მეორე თვეა ეჭრებათ. თუმცა, მიუხედავად ამისა, დედაქალაქში სასწრაფოს გამოძახება და მათი ოპერატიულობა უკვე პრობლემად იქცა. სასწრაფოს ექიმები ამას გამოძახების რაოდენობის გაზრდას უკავშირებენ, რიგითი მოქალაქეები კი თვლიან, რომ მთავრობას, განსაკუთრებით აღნიშნულ უწყებას, ხალხის ჯანმრთელობა რეალურად არ აინტერესებს.

სასწრაფო სამედიცინო დახმარების გამოძახებისას პრობლემა არაერთ თბილისელს შეექმნა. მოსახლეობა ამბობს, რომ ზოგჯერ 20 წუთი, ზოგჯერ 30 წუთი ცდილობენ აღნიშნულ სამსახურთან დაკავშირებას, თუმცა ხან ახერხებენ, ხან — არა. ჩვენი ერთი რესპონდენტი ამბობს, რომ ორი დღის წინათ 3 წლის შვილი ცუდად გაუხდა, თუმცა სასწრაფო სამედიცინო დახმარების გამოძახება პრაქტიკულად, ვერ შეძლო.

„3 წლის შვილი მყავს, ორი დღის წინათ სიცხე 39,6 ხაზი ჰქონდა. ტემ-

პერატურის დამწევი საშუალებები მივეცი, მაგრამ ბავშვს სიცხე არ უწევდა. გადავწყვიტე სასწრაფო სამედიცინო დახმარება გამომეძახა, მაგრამ ეს შეუძლებელი იყო. მთელი 20 წუთის განმავლობაში ვრეკავდი, მაგრამ ავტომოპასუხე ამბობდა, რომ ყველა ოპერატორი დაკავებული იყო. არ ვიცოდი, რა გამეკეთებინა, სიცხე მაღლა მიდიოდა, მეშინოდა ბავშვს ფილტვები არ გადაწვოდა, მაგრამ პასუხი იყო — „ყველა ოპერატორი დაკავებულია.

ბოლოს, ჩემს ერთ ძველ ნაცნობს დავურეკე, რომელიც მერიაში მუშაობს და ვთხოვე, რომ დამხმარებოდა. 2 წუთში დამირეკეს, მისამართი ჩაიწერეს, 5 წუთში კი სასწრაფო დახმარებაც მოვიდა. საბედნიეროდ, ბავშვს არაფერი საგანგაშო არ სჭირდა, მაგრამ როცა ტემპერატურას ვერ ვუგდებდი, ძალიან შევშინდი“, — უთხრა **presage.tv**-ს თბილისელმა სოფო მალანიამ.

„როდესაც ყოველთვიურად მობილური ტელეფონიდანაც და ფიქსირებული ტელეფონიდანაც მაკლდება თანხა იმისათვის, რომ დაფინანსდეს რაღაც ორგანიზაცია, მათ შორის, სასწრაფო დახმარება, ბოლოს და ბოლოს, კეთილი ინებონ და მომსახურებაც გააუმჯობესონ. დაამატონ ოპერატორები, სასწრაფოს მანქანები და მოგვემსახურონ ისე, როგორც ყველა ნორმალურ ქვეყანაში ხდება. 20 წუთი რატომ უნდა ვცდილობდე სასწრაფოში დარეკვას, ვერ გამიგია. როგორც ჩანს, ამ უწყების ხელმძღვანელობას საერთოდ არ ანაღვლებს ხალხის ჯანმრთელობა“, — ამბობს **presage.tv**-სთან საუბარში თბილისელი დარეჯან ბაციკაძე.

სასწრაფო სამედიცინო დახმარების ერთ-ერთი ბრიგადის ექიმმა კი გვითხრა, რომ ოპერატორთან დაკავშირებაც და გამოძახების ადგილზე დაგვიანებით მისვლაც გადატვირთული გრაფიკის გამო ხდება.

„წელს ვირუსული ეპიდემია არ იყო გამოცხადებული, მაგრამ შარშანდელთან შედარებით გამოძახებების რაოდენობა კატასტროფულადაა გაზრდილი. შესაბამისად, ისეთი დატვირთული გრაფიკი გვაქვს, რომ ზოგჯერ საჭმლის ჭამასაც ვერ ვახერხებთ“, — გვითხრა ერთ-ერთმა ექიმმა.

სასწრაფო სამედიცინო დახმარება წლების განმავლობაში უფასო იყო. გასულ წელს კი მთავრობამ ამერიკული 911-ის ანალოგიური 112-ის შექმნა გადაწყვიტა და შესაბამისი ტარიფიც დაადგინა. ფიზიკური პირებს ფიქსირებული და მობილური ტელეფონებიდან თვეში 20 თეთრი აკლდებათ, იურიდიულ პირებს კი 50 თეთრი. თანხა აბონენტს მაშინაც აკლდება, თუ მას 112-ის საფარქვეშ გაერთიანებული არც ერთი სამსახურის მომსახურება არ დასჭირდა. შესაბამისად, 112-ის ბიუჯეტში საკმაოდ სოლიდური თანხების აკუმულირება ხდება.

112-ის გამოძახებაზე ტარიფის დადგენას ოპოზიცია დღესაც აკრიტიკებს. საპარლამენტო უმცირესობის ერთ-ერთი ლიდერის ლევან ვეფხვაძის ნათქვამითაც, 112-ზე გადასახადის დაწესებიდან შესაბამისი უწყების ბიუჯეტში ყოველთვე მხოლოდ მობილური ოპერატორებიდან 400 ათასი ლარი შევა. მისი თქმით, შინაგან საქმეთა სამინისტრო, რომლის ხელქვეითაც შეიქმნა ეს სტრუქტურა, მობილური ოპერატორებისთვის თანხის გადახდას თავს არიდებს და წინასწარ, იმის მიუხედავად, დასჭირდება თუ არა აბონენტს გადაუდებელი დახმარების გამოძახება, ფიქსირებულ თანხას ჩამოაჭრის.

რატომ უნდა გადაიხადონ ეს საფასური აბონენტებმა იმ შემთხვევაშიც კი, თუ „112“-ის მომსახურებით არ სარგებლობენ? და, საერთოდ, რატომ უნდა იყოს მსგავსი მომსახურება ფასიანი? ამაზე მთავრობის წევრებს განსხვავებული პასუხები ჰქონდათ.

მთავრობის საპარლამენტო მდივანი გია ხუროშვილი ამბობდა, რომ გადასახადის დაწესებით გადაუდებელი დახმარების გამოძახებისთვის ყველა დაბრკოლებაა მოხსნილი. მისი თქმით, 112-ის ამოქმედების შემდეგ გადაუდებელი დახმარების ცენტრები ერთ ნომერზე კონცენტრირდება, ხოლო გამოძახების დროს ოპერატორს დაევალება ოპერატიულად მოახდინოს დაზარალებულის დასახმარებლად საჭირო საგანაგებო სამსახურის გაგზავნა.

გახდება თუ არა სასწრაფო სამედიცინო დახმარება ოპერატიული მას შემდეგ, რაც 112 ოფიციალურად შეიქმნება, მეორე საკითხია, თუმცა დღეს სასწრაფო სამედიცინო სამსახურის განსაკუთრებულ ოპერატიულობაზე საუბარი, არც მეტი, არც ნაკლები, არასერიოზულია.

ნათია ტაბატაძე

ვინ როგორ ფიქრობს

პუტინის მესამეჯერ გაპრეზიდენტების შემდეგ რუსეთ-საქართველოს სავარაუდო ურთიერთობებზე, თუ როგორი რეაქცია ჰქონდა საქართველოს შესახებ პუტინის განცხადებებზე პრეზიდენტ სააკაშვილს და ასევე იმაზე, თუ როგორი ურთიერთობა შეიძლება ჰქონდეთ ვაშინგტონსა და მოსკოვს, „ინტერპრესნიუსი“ მოსკოვში მცხოვრებ ქართველ მკვლევარს, პოლიტიკურ მეცნიერებათა კანდიდატს, ინტერნეტგამოცემა „ეჟედნევნი ჟურნალის“ მიმომხილველს ავთანდილ წულაძეს ესაუბრა.

სააკაშვილმა ვაშინგტონისა და რუსეთის თამაში გაშიფრა?

— ბატონო ავთანდილ, კრემლში პუტინის დაბრუნების შემდეგ საქართველოსადმი პოლიტიკაში რაიმე ახლის მოლოდინი შეიძლება გვქონდეს, თუ ყველაფერი ისევ ისეთივე იქნება, როგორც უკანასკნელ წლებში იყო?

— რუსეთში არჩევნების დამთავრების შემდეგ ყველაზე მთავარი საკითხია, თუ ვინ გაიმარჯვებს აშშ-ში შემოდგომისთვის დაგეგმილ საპრეზიდენტო არჩევნებში. თუ არჩევნებში ობამამ გაიმარჯვა, პუტინს პოსტსაბჭოთა სივრცეში თავისუფალი მოქმედების მეტი საშუალება ექნება. ამიტომ, საქართველოზე ზეწოლა გაძლიერდება და პუტინი საქართველოს ხელისუფლებაში თავისი კაცის დასმას შეეცდება. თუ არჩევნებში „რესპუბლიკელების“ კანდიდატმა გაიმარჯვა, მაშინ თეთრი სახლი რუსეთთან მიმართებაში უფრო მკაცრ პოლიტიკას გაატარებს. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ვაშინგტონი პოსტსაბჭოთა სივრცეზე თავის გავლენას არ დათმობს და პირიქით, ექსპანსიაზე წავა. ჩემი აზრით, აშშ-ში 2012 წლის საპრეზიდენტო არჩევნების მოგების უფრო მეტი შანსი „რესპუბლიკელებს“ აქვთ.

— რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობებზე თბილისში ურთიერთგამომრიცხავ მოსაზრებებს ვისმენთ. ბევრი მიიჩნევს, რომ თბილისს კრემლთან კულუარული კონტაქტები აქვს. რუს ექსპერტთა ნაწილიც გამოთქვამს მოსაზრებას, რომ მოსკოვისთვის სააკაშვილი საქართველოს ლიდერად ახლა არც ისე მიუღებელია. თქვენი აზრით, რას შეიძლება ეფუძნებოდეს დიამეტრალურად განსხვავებული ამგვარი მოსაზრებები?

— რეალობა ასეთია — რუსეთმა 2012 წლის შემოდგომისთვის საქართველოს საზღვრებთან ახლოს მასშტაბური სამხედრო სწავლება „კავკაზ-2012“ დაგეგმა. ეს წვრთნები საქართველოში საპარლამენტო არჩევნებს ემთხვევა. საერთოდ, რუსეთსა და ამერიკაში საარჩევნო ციკლები საქართველოსთვის ძალიან სახიფათო პერიოდებია. 2008 წლის აგვისტოს ომიც მაშინ დაიწყო, როცა უმცროს ბუშს რამდენიმე თვეში პრეზიდენტობის ვადა ეწურებოდა და მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებების მიღება არ შეეძლო. არ გამოვრიცხავ, რომ რუსეთმა საქართველოში დესტაბილიზაციის მოსაწყობად აშშ-ში შემოდგომისთვის დაგეგმილი საარჩევნო პერიოდი გამოიყენოს. ასე რომ, საქართველოსთვის ეს წელი ძალიან მძიმე იქნება იმ მხრივ, რომ შესაძლოა, რუსეთმა საქართველოსთან მიმართებაში ახალი პროვოკაციის მოწყობა გადაწყვიტოს.

— პრეზიდენტმა სააკაშვილმა თელავში გამოსვლისას განაცხადა, რომ მან პუტინისგან შემოდგომისთვის დაგეგმილი გამოწვევა მიიღო. მისივე თქმით, ბრძოლის დროდ პუტინმა საქართველოს შემოდგომა, ანუ საპარლამენტო არჩევნები დაუნიშნა. სააკაშვილის თქმით, იგი ქართველ ხალხთან ერთად მზად არის, დემოკრატიულ არჩევნებზე შეხვდეს პუტინს როგორც თელავში, ისე — საქართველოს სხვა ქალაქებში. როგორ შეაფასებდით საქართველოსთან მიმართებაში პუტინის მიერ გაკეთებულ განცხადებებზე პრეზიდენტ სააკაშვილის რეაქციასა და პასუხს?

— ჩემი აზრით, სააკაშვილმა ვაშინგტონისა და რუსეთის თამაში გაშიფრა და ცდილობს, დაასწროს მოვლენათა განვითარებას. შემოდგომაზე ამის გაკეთება ძნელი იქნება. ამიტომ, იგი ახლა ცდილობს, მიიქციოს საერთაშორისო თანამეგობრობის ყურადღება და, გარკვეულწილად, პრევენციულ ზომებს იღებს; ცდილობს მოსალოდნელი საფრთხის წინაშე ქართული საზოგადოების კონსოლიდაცია მოახდინოს, მაგრამ მისი განცხადების მთავარი ადრესატი მაინც დასავლეთის ლიბერალური პუბლიკაა. პუტინისადმი საპასუხო განცხადებით სააკაშვილი კონტრთამაშის დაწყებას ცდილობს. ამ თამაშის მიზანია, ყველას, როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე - ქვეყნის გარეთ გააგებინოს ამერიკასა და რუსეთს შორის მიღწეული შეთანხმებების შესახებ; ცდილობს, ამ თემაზე ყველამ იმსჯელოს და რუსულ-ამერიკულ გარიგება-თამაში დაგმოს.

— როგორ შეაფასებდით საპრეზიდენტო არჩევნების შემდეგ რუსეთში არსებულ ვითარებას?

— ოპოზიცია დემორალიზებულია. ოპოზიცია ვარაუდობდა, რომ მეორე ტური იქნებოდა, მაგრამ ასე არ მოხდა. ოპოზიციის აქტიურობას არც არაფერი მოჰყოლია. მიტინგებმაც ჩაიარა და ყველაფერი ისე დარჩა, როგორც იყო. პუტინმა და მედვედევმა თანამდებობები და, შესაბამისად, როლები გაცვალეს. ისეთი ვითარებაა, თითქოს არც დეკემბრის და არც მარტის აქციები არ ყოფილა. დემორალიზაციის პირობებში ოპოზიციას ბრძოლისა და მოქმედების გეგმა არ აქვს.

— მიუხედავად იმისა, რომ პუტინის საარჩევნო კამპანია ანტიამერიკულ ხასიათს ატარებდა, აშშ-ის ექსსახელმწიფო მდივანმა და ამერიკის ლეგენდარულმა დიპლომატმა ჰენრი კისინჯერმა „სი-ენ-ენ“-ზე გამოსვლისას ამერიკის მოქალაქეებს მოუწოდა, არ მიიჩნიონ რუსი პატრიოტი ვლადიმერ პუტინი დასავლეთის, ამერიკისა და ვაშინგტონის მოკავშირეების მოწინააღმდეგედ. ცხადია, რომ კისინჯერის ეს განცხადება რუსეთში ამერიკული ინვესტიციების განხორციელებას უკავშირდება. თქვენი აზრით, როგორ აისახება რუსულ-ამერიკულ ურთიერთობებში გარღვევა რუსეთ-საქართველოსა და ამერიკა-საქართველოს ურთიერთობებზე?

— ამერიკელები პრაგმატულები არიან. მათ კარგად იციან, რომ მარტო რუსეთში კი არა, მსოფლიოს სხვა ქვეყნებში არჩევნებზე ადგილობრივი პოლიტიკოსებისთვის ანტიამერიკული რიტორიკა მომგებიანია. ამიტომ, რუსეთში საარჩევნო კამპანიის მსვლელობისას ამგვარ კარტის გათამაშების მოწინააღმდეგენი ისინი არ ყოფილან. მათ თავად შეუწყვეს ხელი ამგვარი განწყობებს. მხედველობაში მაქვს რუსეთში ამერიკის ელჩ მაკფოლის მიერ მთელი ოპოზიციური სპექტრის ამერიკის საელჩოში მიწვევა. საარჩევნო კამპანიის მსვლელობისას ეს ამერიკის მხრიდან პუტინისთვის ოსტატურად მიწოდებული პასი იყო. ვაშინგტონსა და მოსკოვს შორის გარიგება მოხდა. ვაშინგტონმა პუტინის მესამეჯერ გაპრეზიდენტებას, რუსეთის მიერ ირანისა და სირიის საკითხებში პოზიციების შერბილებისა და რუსეთში დაგეგმილ დიდ პრივატიზაციაში აშშ-ის მონაწილეობის სანაცვლოდ არ შეუშალა ხელი. ამიტომაცაა, რომ კრემლმა სირიის პრეზიდენტ ბაშარ ასადს ზურგი აქცია და, სავარაუდოდ, ასადის რეჟიმი მალე დაემხობა. აშშ-რუსეთის დიალოგში ქართული თემა საერთოდ არ ფიგურირებს. ვაშინგტონსა და მოსკოვს შორის არჩევნებთან დაკავშირებულ დიალოგსა და, გარკვეულწილად, ვაჭრობაში, საქართველოს თემა არ განიხილებოდა. იმის გათვალისწინებით, რომ ვაშინგტონ-მოსკოვს შორის მოლაპარაკებებში საქართველოზე საუბარი საერთოდ არ ყოფილა, პუტინს შეუძლია, ისარგებლოს ამერიკაში დაგეგმილი არჩევნებით და საქართველოსთან მიმართებაში მის წინაშე არსებული ამოცანა გადაწყვიტოს. მხედველობაში მაქვს საქართველოში ხელისუფლების შეცვლა. პუტინი უფრო აქტიურად იმოქმედებს არა მარტო საქართველოში, არამედ მთელ პოსტსაბჭოთა სივრცეზე. ობამას მეორედ გაპრეზიდენტების შემთხვევაში ვაშინგტონი რუსეთს პოსტსაბჭოთა სივრცეზე გავლენის აღდგენაში არ დაეხმარება, მაგრამ ხელსაც არ შეუშლის.

— როცა ამერიკა და რუსეთი ერთიანი ჰაერსაწინააღმდეგო სისტემის შექმნის საკითხებში ვერ თანხმდებიან, აშკარაა, რომ საქართველოს ჩიკაგოს ნატოს სამიტისგან სერიოზული მოლოდინი არ უნდა ჰქონდეს. ასეთ ვითარებაში შეიძლება ითქვას, რომ საქართველოს დღის წესრიგის მთავარი თემა ქვეყნის უსაფრთხოებაა?

— დიახ, სწორედ ასეა. საქართველომ 2012 წელს უნდა გამოიჩინოს მაქსიმალური დიპლომატია, რომ რუსეთის ახალ პროვოკაციებს არ წამოეგოს.

კობა ბენდელიანი

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“ შარშანწინ და შარშან (22,24.XII. 2011; 24.XI.2012) გამოქვეყნდა ჩვენი სამი სტატია საერთო სათაურით — „დაუდევრობა, დოყლაპიობა თუ გამიზნული ბოროტმოქმედება?“ — რომლებიც მიეძღვნა ჟინვალჰესზე შპს „ჟინერის“ კანონსაწინააღმდეგო საქმიანობას.

დღევანდელ მასალაში კი უკვე მოყვანილ-გაანალიზებული ფაქტობრივი გარემოებების და ახლად მოძიებული ფაქტების მიზეზ-შედეგობრივი კავშირის საფუძველზე იმის დადასტურებას შევეცდებით, რომ შპს „ჟინერის“ მესვეურები (თეიმურაზ ჭიჭინაძე, ალექსანდრე კობაიძე, ემზარ ჩაჩხიანი, ანზორ დუნდუა) და ხელისუფლებაში მყოფი მაღალი რანგის მოხელეები 1994-2004 წლებში სჩადიოდნენ უცხო სახელმწიფოს კონტროლს დაქვემდებარებულ ორგანიზაციათა ინტერესების შესატყვის უკანონო ქმედებებს (სახელმწიფო სახსრების ძარცვა, ჟინვალჰესის სადერივაციო გვირაბის მდგომარეობის კატასტროფულ ნიშნულამდე მიყვანა), რათა საბოლოო ჯამში სტრატეგიული და მოსახლეობისთვის სასიცოცხლო მნიშვნელობის ეს ობიექტი მათ საკუთრებაში გადასულიყო, რაც დღევანდელმა ხელისუფლებამ კიდეც დააკანონა.

4. დაუდევრობა, დოყლაპიობა თუ გამიზნული ბოროტმოქმედება?

რატომ, რანაირად, ვისი ბედოვლათობითა თუ ანგარებიანი უპასუხისმგებლობით აზარალა ათობით მილიონი ლარით სახელმწიფოს ბიუჯეტი შპს „ჟინერმა?“

ჟინვალჰესზე მოიჯარე შპს „ჟინერს“ უნდა უზრუნველეყო ჰესის ნორმალური მუშაობა და საპროექტო მოცულობის ფარგლებში აღედგინა სადერივაციო გვირაბი. ფაქტობრივად კი მისმა მესვეურებმა კანონსაწინააღმდეგო ქმედებებით ხელი შეუწყვეს იმას, რომ ეს ჰესი საბოლოოდ გამხდარიყო უცხო ქვეყნის საკუთრება, რაც მათთვის, უსაფრთხოების საბაბით, დღესაც პოლიტიკური მანიპულირების მექანიზმია.

მაგრამ მას შემდეგ, რაც ქვეყნის ენერგეტიკოსთა ჯანსაღი ნაწილისთვის ნათელი გახდა, რომ შპს „ჟინერი“ თავისი კაპიტალით ვერ შეძლებდა ზემოაღნიშნულის შესრულებას, მისმა მესვეურებმა, დადებითი საზოგადოებრივი აზრის აღსადგენად, ე.წ. „ინვესტორის“ სახით გვირაბის სარეაბილიტაციო საქმიანობაში ჩაბმის მოტივით, 1998 წელს ხელშეკრულება გააფორმეს უცხოურ კომპანიასთან — შპს „ჟინვალის განვითარების ჯგუფთან“. სინამდვილეში კი ხელშეკრულებით გამოიკვეთა ორივე სტრუქტურის ინტერესი, რომ ჰესი მათს საკუთრებაში გადასულიყო.

თუმცა, როდესაც ნათელი გახდა, რომ არც ერთი მათგანი არ აპირებდა ჟინვალჰესის რეალურად ინვესტირებას, საქართველოს პრეზიდენტმა გამოსცა 1999 წლის № 111 და № 669 განკარგულებები, რომელთა საფუძველზე ამ ორივე შპს-ის საქმიანობა ჟინვალჰესზე უნდა შეწყვეტილიყო.

მაგრამ 1999-2000 წლებში შპს „ჟინერმა“ სასამართლოთა უკანონო გადაწყვეტილებებით კვლავ (ხუთი წლითძ დაიკანონა ჟინვალჰესზე მოიჯარის უფლება. პარალელურად შპს „ჟინვალის განვითარების ჯგუფმა“, შპს „ჟინერის“ აქტიური მხარდაჭერით, წამოიწყო სასამართლო დავა საქართველოს წინააღმდეგ მსოფლიო ბანკთან არსებულ ვაშინგტონში მდებარე „საინვესტიციო დავების განხილვის საერთაშორისო ცენტრში“. **უცხოური კომპანიის მოთხოვნა ძირითადად ემყარებოდა ფიქციურ დოკუმენტაციას თითქოსდა მის მიერ სადერევაციო გვირაბის რეაბილიტაციის ინვესტირების თაობაზე. ამის საფუძველზე ხელოვნურად გაზარდეს სასარჩელო მოთხოვნა 26 მილიონ აშშ დოლარამდე, რაც აშკარად მეტი იყო ჟინვალჰესის იმ დროისათვის ხელოვნურად შემცირებულ საბალანსო ღირებულებაზე (18,2 მილიონი ლარი).**

იმავდროულად შპს „ჟინერის“ მხარდასაჭერად, ამიერკავკასიაში რუსეთის ჯარების დაჯგუფებამ („გრვზმ“ძ შპს „თბილწყალკანალის“ დავალიანება გამოიყენა შპს „ჟინერის“ უკანონოდ დასაფინანსებლად, რაც არავითარი აუცილებლობით არ იყო განპირობებული, რადგან შპს „თბილწყალკანალის“ 2000 წლის ნოემბერში აღძრული სარჩელით სამხედრო დაჯგუფებას დაეკისრა 2,5 მილიონი ლარის გადახდა, რომელიც იმავე წლის ნოემბერ-დეკემბერში შპს „ჟინერის“ მესვეურთა ხელში აღმოჩნდა კიდეც. ამ ფინანსურმა მხარდაჭერამ შედეგიც გამოიღო — შპს „ჟინერის“ მესვეურებმა შპს „ორლანდო ჰოლდინგ კორპორაციის“ დირექტორის გელა ჭონიაშვილის — „გრვზს“ და შპს „ჟინერს“ შორის ურთიერთდავალიანების დაფარვაში შუამავლის — მსჯავრდების საქმეზე სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობას დააღწიეს თავი. და არა მარტო დააღწიეს, არამედ, პირიქით, თავიანთი დანაშაული, გამოძიების და სასამართლოს მხარდაჭერით, ამ უკანასკნელს დასდეს ბრალად.

შპს „ჟინერის“ მესვეურთა მომდევნო ფინანსური მხარდაჭერა იმით გამოიხატა, რომ 2000 წლის მარტში ხელშეკრულება გაფორმდა მოსკოვში დაფუძნებულ შპს „სამრეწველო ჯგუფი ტელ ტავრიდა ელექტრიკთან“. ამ უცხოურ კომპანიასთან ერთად იქმნება შპს „ტელ ინდასტრი ჯორჯია“. აღნიშნული უცხოური ორგანიზაციის ე.წ. „ფილიალის“ დამფუძნებლებად მოგვევლინენ ალექსანდრე კობაიძე, თეიმურაზ ჭიჭინაძე, ემზარ ჩაჩხიანი და მოსკოვური კომპანია „სამრეწველო ჯგუფი ტელ ტავრიდა ელექტრიკთან“ ერთად. შპს „ტელ ინდასტრი ჯორჯიას“ დამფუძნებლებში ფორმალურად ჩართული იყო ზაჰესში მდებარე სს „საქენერგო რემონტი ცენტრალური სარემონტო ქარხანა“, რომელიც მალევე განირიდეს, მისი წილი კი შპს „ტელ ინდასტრი ჯორჯიას“ დამფუძნებლებმა გადაინაწილეს.

პარადოქსია, მაგრამ ფაქტია, რომ საქართველოს პრეზიდენტს ედუარდ შევარდნაძეს თვითდინებაზე და უკონტროლოდ ჰქონდა მიტოვებული ჟინვალჰესთან დაკავშირებული ზემოთ აღნიშნული № 111 და № 669 განკარგულებები. ამას ადასტურებს ის, რომ შპს „ჟინერთან“ და შპს „ჟინვალის განვითარების ჯგუფთან“ დაკავშირებით საქართველოს პარლამენტის ეკონომიკური პოლიტიკის კომიტეტმა 2000 წლის ივნისსა და ოქტომბერში მიიღო ხსენებული განკარგულებების საწინააღმდეგო გადაწყვეტილებები. **ივანე მერაბიშვილის (შსს-ს ამჟამინდელი მინისტრი) თავმჯდომარეობით გამართულ საკომიტეტო სხდომებზე სრულიად იყო იგნორირებული პრეზიდენტის განკარგულებები და დადებითად შეფასდა შპს „ჟინვალის განვითარების ჯგუფის“ საქმიანობა საქართველოში და მასთან მიმდინარე მოლაპარაკებები.** და ეს იმ დროს, როცა უკვე შპს „ჟინვალის განვითარების ჯგუფთან“ ზემოთ აღნიშნულ საერთაშორისო სასამართლოში მიმდინარეობდა დავა 26 მილიონი აშშ დოლარის არარსებულ ინვესტიციასთან დაკავშირებით. უფრო მეტიც, კომიტეტმა ჟინვალჰესთან დაკავშირებული პრობლემის მნიშვნელობა უგულებელყო და საკითხი შემდგომი შესწავლისთვის ფაქტობრივად თბილისის საკრებულოს „გადაულოცა“. **პრეზიდენტმა ე.შევარდნაძემ კი კომიტეტის მიერ ქვეყნის ინტერესების საწინააღმდეგო გადაწყვეტილებაზე რეაგირება არ მოახდინა.**

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ 2011 წლის 22 დეკემბრის ჩვენს პუბლიკაციაში დეტალურად არის განხილული ქ.თბილისის საკრებულოს 2001 წლის აგვისტოს გადაწყვეტილება, რომლითაც შპს „ჟინერს“ კიდევ ერთხელ დაუკანონდა უკანონო საქმიანობა. საზოგადოებისთვის თვალის ახვევის მიზნით, ჩატარებული საერთაშორისო აუდიტის საფუძველზე, ქ.თბილისის საკრებულომ მოითხოვა ჟინვალჰესის საბალანსო ღირებულების 113 მილიონ ლარამდე და, შესაბამისად, შპს „ჟინერის“ საიჯარო გადასახადის გაზრდა. საკრებულოს გადაწყვეტილებით შპს „ჟინერის“ სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარეს თეიმურაზ ჭიჭინაძეს დაევალა, ჟინვალჰესის რეალური საბალანსო ღირებულების შესატყვისი გაეხადა 1994 წელს დადგენილი შემცირებული საიჯარო გადასახადი. მაგრამ არც პარლამენტის კომიტეტს და არც საკრებულოს თავიანთი დავალების აღსრულება არ გაუკონტროლებიათ.

აღსანიშნავია, რომ საკრებულოს გადაწყვეტილების კანონიერება დაადასტურა იუსტიციის სამინისტრომ (მინისტრი მ.სააკაშვილი, მოადგილე ი.ოქრუაშვილი), რომელიც, მოქმედი კანონმდებლობის მიხედვით, ვალდებული იყო, შეემოწმებინა ეს გადაწყვეტილება და არ დაედასტურებინა მისი კანონიერება, რაც შპს „ჟინერს“ არ მისცემდა უფლებას, რომ უკანონოდ გაეგრძელებინა მოიჯარეობა ჟინვალჰესზე. საკრებულოს გადაწყვეტილების შესრულება არც ახალი მოწვევის (2002 წელიძ საკრებულომ გააკონტროლა, რომლის ერთი დეპუტატიც შპს „ჟინერის“ სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე თეიმურაზ ჭიჭინაძე გახლდათ.

ყოველივე ამის გამო სადერევაციო გვირაბის მდგომარეობა კატასტროფულია იმის მიუხედავად, რომ 2005 წლიდან, როცა შპს „ჟინერმა“ დატოვა ჟინვალჰესი, დღემდე სადერევაციო გვირაბის დაზიანებულ ნაწილზე ჩატარებულია გარკვეული კოსმეტიკური, მაგრამ არასაკმარისი, მცირე მოცულობის სარეაბილიტაციო სამუშაოები. ჟინვალჰესის პროექტის ერთ-ერთი ავტორი ანზორ ჭითანავა თვლის, რომ შექმნილი მდგომარეობის გამო გვირაბი მწყობრიდან გამოვა, რასაც შედეგად მოჰყვება სადგურზე ელექტროენერგიის გამომუშავების შეწყვეტა და, რაც მთავარია, დედაქალაქს და მისი გარეუბნის მოსახლეობას სასმელი წყალი გრაფიკით მიეწოდება, თანაც ეს წყალი არ იქნება სათანადოდ გაფილტრული, რადგან სადერევაციო გვირაბის წყლის გამწმენდი ფუნქცია მოიშლება...

ჩვენი ჟურნალისტური გამოძიება ეხება დანაშაულებრივი მექანიზმის შემსრულებელ პიროვნებებს. ამ ქმედებათა აქტიური შემოქმედის ალექსანდრე კობაიძის საქმიანობა ქრესტომათიული მაგალითია ჩვენი საზოგადოების განვითარების ნეგატიური ხაზისა ქვეყნის უახლეს ისტორიაში. კერძოდ, თავის დროზე პარტიის თელავის რაიკომის პირველ მდივნად მუშაობისას იგი ამხილეს საკონსერვო ქარხანაში მომხდარ დატაცებასთან კავშირში. თუმცა იგი არ დაუპატიმრებიათ, რადგან გამოიყენეს მაშინდელი საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივნის სოლიკო ხაბეიშვილის მექრთამეობაში მხილებისა და ქვეყნის სხვა ხელმძღვანელი პირების, კერძოდ, ედუარდ შევარდნაძის კომპრომეტირებისთვისაც, რომელიც მერე ქვეყნის ხელმძღვანელადაც მოგვევლინა.

და რაკი ამ ბინძური ისტორიის დეტალები ჩვენს მკითხველებს კარგად ეხსომებათ, მათზე ყურადღებას არ გავამახვილებთ და ერთსლა ვიტყვით: სწორედ ამგვარი, არცთუ უანგარო „შემწყნარებლობით“ სამამულო ენერგეტიკაში ხელ-ფეხი ჰქონდათ გახსნილი საეჭვო პიროვნებებს, რომლებიც ორგანიზებულ მაქინაციებში არავის უმხილებია. უფრო მეტიც, მათს ფორმალურ ხელმძღვანელს თეიმურაზ ჭიჭინაძეს ფილიპინების საპატიო გენერალური კონსულის წოდებაც „გაუფორმეს“...

ჩვენმა სააგენტომ აღნიშნული პუბლიკაციები გააცნო იუსტიციის სამინისტროს, მთავარ პროკურატურას, შსს-ს, თბილისის მერიას, რესპუბლიკურ პარტიას და სხვებს. ნიშანდობლივი ფაქტია, რომ არც ერთ მათგანს, გარდა ლეიბორისტული პარტიისა, არ გამოუხატავს პოზიცია თავისი კომპეტენციის ფარგლებში.

ცალკე უნდა აღინიშნოს რესპუბლიკური პარტიის ერთ-ერთი ლიდერის, თბილისის საკრებულოს წევრის თინათინ ხიდაშელის დამოკიდებულება. ქალბატონი თინათინი ტელევიზიით მანიპულირებს იმ ფაქტით, რომ ამჟამად ჟინვალჰესი და შპს „თბილისწყალი“ უცხო ქვეყნის იურიდიული პირის საკუთრებაშია და ამაში დღევანდელ ხელისუფლებას ადანაშაულებს, რასაც ჩვენი გამოძიებაც ადასტურებს, მაგრამ საზოგადოებას არ უხსნის, რაში გამოიხატება ამ ქმედების უკანონობა და ამით მხოლოდ პიარკომპანიას ეწევა, დოკუმენტურ მასალებს კი ჯეროვნად არ იყენებს.

აქ, უწინარესად, ვგულისხმობთ იმას, თუ რამ გამოიწვია გვირაბის დაზიანება. საქმე ის არის, რომ მაშინდელი საკავშირო ხელისუფლების დიქტატით მშენებლობის პროცესში გვირაბის მრგვალი ფორმა „ელიფსოიდურით“ შეიცვალა, რაც პრინციპულად დაუშვებელი იყო. ჩვენი მაშინდელი ხელისუფლება ამას არ შეეწინააღმდეგა, შპს „ჟინერმა“ და ჰესის დღევანდელმა მესაკუთრემ კი ეს პრობლემა „დააკონსერვეს“.

არადა დასმული პრობლემის სერიოზული მიდგომის გარეშე დატოვება გამოუსწორებელ შედეგებს გამოიღებს. მოსალოდნელია არაპროგნოზირებული ბუნებრივი კატაკლიზმა, რომელიც, შესაძლოა, ხელოვნურადაც იყოს გამოწვეული, რის შედეგად მოიშლება თბილისის და მისი გარეუბნის მოსახლეობის სასმელი წყლით მომარაგება. ამ ვითარებაში მწვავე სოციალურ-ეკონომიკური და პოლიტიკური პრობლემები გადაიფარება უფრო მეტი მნიშვნელობის მქონე სასიცოცხლო პრობლემებით. ხოლო თუ ვის ინტერესში იქნება ჩვენი ხალხის კიდევ უარეს მარწუხებში მოქცევა იმპერიის მიერ ჩადებული ამ ნაღმის ამუშავებით, ამას დრო გვიჩვენებს.

ასეთია ჩვენი ხელისუფლების და, საერთოდ, პოლიტიკური სპექტრის დამოკიდებულება ამ მწვავე სასიცოცხლო მნიშვნელობის მქონე პრობლემისადმი.

ამდენად ქვეყნისა და სახელმწიფო ინტერესებიდან გამომდინარე, ობიექტურად დგება შპს „ჟინერის“ მესვეურთა, მათ მფარველთა და ხელშემწყობთა სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობის საკითხი.

ამჟამად ქვეყნის საზოგადოების ყურადღება გადატანილია პოლიტიკურ, სოციალურ-ეკონომიკურ, საგარეო უსაფრთხოების და ადამიანის უფლებათა დარღვევის მნიშვნელოვან ფაქტებსა და პრობლემებზე, ენერგეტიკის, საგზაო მშენებლობის, კვების და სხვა დარგებში ჩვენ მიერ საჯაროდ გამოტანილი და ხელისუფლების მხრიდან მიჩქმალული მრავალი ანალოგიური ფაქტი კი სათანადო გამოკვლევისა და რეაგირების გარეშე რჩება. ჩვენი საზოგადოებაც, თავისდა უნებლიეთ, ჩართულია ხელისუფლების მიერ ინსპირირებულ ე.წ. პოლიტიკურ თამაშებში, რის შედეგად ამ უკანასკნელის დანაშაულებრივი ნამოქმედარი ჩრდილშია მოქცეული.

სანამ უნდა გაგრძელდეს ქვეყნის საზარალო ამგვარი კუკუდამალობანა?

ვაჟა კელეურიძე, თენგიზ ჩხიკვაძე,
ჟურნალისტური გამოძიების სააგენტო „დრო და სივრცე“

რეალური მონაცემები კი არა, პოლიტიკური დაკვეთის შედეგი

კიდევ ერთხელ დემოგრაფიული სტატისტიკის შესახებ

უკანასკნელი ოცი წლის განმავლობაში საქართველოში მიმდინარე საყოველთაოდ ცნობილი სოციალურ-ეკონომიკური თუ პოლიტიკური კატაკლიზმების შედეგად მნიშვნელოვნად შეიცვალა მისი მოსახლეობის დემოგრაფიული განვითარებაც. მაგრამ, სამწუხაროდ, ამ ცვლილებების დონისა და ინტენსივობის რეალური მასშტაბები დღემდე არაა დადგენილი და ზუსტად განსაზღვრული. არადა, ქვეყანაში არსებული დემოგრაფიული ვითარების უცოდინრად წარმოუდგენელია არათუ მის სოციალურ და ეკონომიკურ წინსვლაზე საუბარი (რასაც ასე ხშირად იმეორებს მთავრობა და ასე ხაზგასმით იყო აღნიშნული პარლამენტში პრეზიდენტის ამასწინანდელ გამოსვლაშიც), არამედ ზოგადად პოლიტიკურ მდგომარეობასა და, საერთოდ, ერის მომავალზე არგუმენტირებული მსჯელობაც კი.

ცნობილია, რომ ფაქტობრივი დემოგრაფიული მდგომარეობის შესწავლისთვის, უპირველეს ყოვლისა, აუცილებელია სახელმწიფოს ჰქონდეს სრულყოფილი და სანდო სტატისტიკური მონაცემები მოსახლეობისა და მისი ცალკეული დემოგრაფიული შემთხვევების (დაბადების, გარდაცვალების, ქორწინების, განქორწინების, იმიგრაციისა და ემიგრაციის) რაოდენობათა შესახებ.

ნებისმიერ ქვეყანაში ამგვარი სამუშაოს შესრულებისთვის პასუხისმგებელია სპეციალიზებული სტატისტიკური დაწესებულება. ჩვენთან ეს არის – საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახური (საქსტატი), რომელიც ვალდებულია, შესაბამისი მონაცემები დროულად მიაწოდოს მთავრობასა და საზოგადოებას, რასაც ის ფორმალურად ასრულებს კიდეც. მაგრამ **რაც შეეხება მის მიერ თავის ოფიციალურ ვებ-გვერდზე და შესაბამის სტატისტიკურ წელიწდლეულებსა თუ კრებულებში გამოქვეყნებულ დემოგრაფიულ მონაცემებს, ისინი სანდოობით ნაკლებად გამოირჩევა,** რაც ბუნებრივია მათ მიმართ ბევრ ეჭვს ბადებს და სხვადასხვა „ექსპერტსა“ თუ ჟურნალისტს სპეკულაციისა და ფანტაზიის გაფურჩქვნის საფუძველსაც ულვივებს.

ჩვენი მსჯელობა რომ უფრო არგუმენტირებული იყოს, მოვიყვანოთ რამდენიმე კონკრეტულ მაგალითს. მაგალითად, შეუიარაღებელი თვალითაც კი ჩანს, რომ ჩვენი ქვეყნის უახლესი პერიოდის დემოგრაფიულ განვითარებაზე უდიდეს გავლენას ახდენს მიგრაციული პროცესები, რომლის მასშტაბები დღემდე კამათის საგნადაა ქცეული არა მხოლოდ სპეციალისტებს შორის, არამედ ფართო საზოგადოებაშიც. არსებულ ვითარებაზე ნათელის მოსაფენად კი საკმარისია გამოქვეყნდეს მონაცემები ქვეყანაში ჩამოსულთა (იმიგრანტთა) და ქვეყნიდან წასულთა (ემიგრანტთა) რაოდენობის შესახებ (დემოგრაფიული თვალსაზრისით კი აუცილებელია, რომ ეს მონაცემები დიფერენცირებული იყოს თუნდაც სქესისა და ასაკის მიხედვით, რომ აღარაფერი ვთქვათ მათ განაწილებაზე ქორწინებითი მდგომარეობის, ეროვნების, მიგრანტთა წარმომავლობის ქვეყნების, რელიგიურობისა და სხვა ნიშნების მიხედვით განაწილებაზე).

ფაქტობრივად კი, ჩვენი ოფიციალური სტატისტიკა როგორც ინტერნეტში, ისე კრებულებშიც **მიგრაციის შესახებ იძლევა ერთადერთ მონაცემს, ე.წ. მიგრაციის სალდოს, ანუ ჩამოსულთა და წასულთა რიცხვებს შორის სხვაობას** (წასულებთან შედარებით ჩამოსულების სიჭარბის შემთხვევაში დადებითი, ხოლო საწინააღმდეგო შემთხვევაში კი უარყოფითი ნიშნით), რაც, ბუნებრივია, არაა საკმარისი, ვერ პასუხობს დასმულ ამოცანას და ბევრი მითქმა-მოთქმის საფუძველსაც აჩენს. კერძოდ, **ხომ არ არის ეს მონაცემები მაამებლური სტატისტიკის, ანუ პოლიტიკური დაკვეთის შედეგი?**

არადა, თუკი მიგრაციის სალდოს მონაცემთა დინამიკას გავადევნებთ თვალს, ასეთი ეჭვის საფუძველი ნამდვილად არსებობს. მაგალითად, ოფიციალური სტატისტიკის მიხედვით 2006 წელს მიგრაციის სალდო იყო – 12,1, 2007-ში – 20,7, 2008-ში – 10,2, 2009-ში – (34,2 და 2010-ში – (18,1 ათასი კაცი. ე.ი. თუკი 2006-2008 წლებში წასულები სჭარბობდნენ ჩამოსულებს, რაც საქართველოს ეკონომიკური მდგომარეობიდან გამომდინარე სრულიად ლოგიკურია, განა რა მოხდა ისეთი, რომ 2009-2010 წლებში პირიქითა ტენდეციას აქვს ადგილი? **ნუთუ გამოსწორდა ეკონომიკური მდგომარეობა და ამიტომ ჩამოდის (და არა მხოლოდ ბრუნდება) სხვა ქვეყნებიდან ჩვენთან გაცილებით მეტი ადამიანი, ვიდრე გადის?** ასევე ძნელია ამ მდგომარეობის მხოლოდ იმით ახსნა (რასაც ასე ხშირად გვახსენებს ხელისუფლება), რომ ჩვენთან თითქოსდა ბიზნესის დაწყების თვალსაზრისით მდგომარეობა გამოსწორებულია და აქედან გამომდინარე ბევრი ადამიანი ცდილობს აქ საქმიანობის წამოწყებას. მაგრამ ეს ხომ ნიშნავს, რომ მეტი უნდა იყოს დასაქმებულთა რაოდენობაც? **სინამდვილეში კი, იმავე ოფიციალური სტატისტიკით, ჩვენთან ვარდების რევოლუციის მთელი შემდგომი პერიოდის განმავლობაში დასაქმებულთა რაოდენობა თითქმის განუხრელად მცირდებოდა და 2004 წელს დასაქმებული 1 783,3 ათასი ადამიანის ნაცვლად, 2010 წელს 1 628,1 ათასი შეადგინა,** ანუ დასაქმებულთა რიცხვი 155,2 ათასი ადამიანით შემცირდა, და მაშასადამე, მაამებლური სტატისტიკის ანუ პოლიტიკური დაკვეთის შესახებ ზემოთ აღნიშნულ ეჭვს ნამდვილად აქვს საფუძველი.

ჩვენი აზრით, სწორედაც რომ, პოლიტიკური სარჩული უდევს ისეთი მნიშვნელოვანი დემოგრაფიული სტატისტიკური სამუშაოს შეუსრულებლობასაც, როგორიც იყო 2010 წლის იანვრისათვის დანიშნული, მაგრამ გაურკვეველი ვადით გადადებული მოსახლეობის საყოველთაო აღწერა, რომლის დროულად (აღწერის რეგულარულად და დადგენილ ვადებში ჩატარება ამავე დროს ქვეყნის დემოკრატიულობის ერთ-ერთ საზომადაც კია მიჩნეული) და სრულყოფილად ჩატარებაც, ასევე სტატისტიკის სამსახურის ფუნქციონალური მოვალეობაა და, რაც, სამწუხაროდ ვერ განხორციელდა (ამის შესახებ ვრცლად იხ. ჩვენივე წერილი – **„რა, არ აღვწეროთ მოსახლეობა?!“** – გაზ. „საქ. რესპ.“ №144 (6510) 2010 წლის 4 აგვისტო).

კერძოდ, ჯერ კიდევ 2005 წელს, პრეზიდენტის 6 დეკემბრის ბრძანებულების თანახმად, აღწერის ჩატარების პერიოდად განისაზღვრა 2010 წლის 21-28 იანვარი, მაგრამ 2009 წლის ბოლოს, გაურკვეველი მიზეზის გამო, მისი ჩატარება განუსაზღვრელი ვადით გადაიდო. **ჩვენი აზრით კი, ეს აღწერა იმის გამო გადაიდო, რომ 2010 წლის მაისის ადგილობრივი არჩევნების წინ ხელისუფლებას სრულებითაც არ აწყობდა ამომრჩეველთა ზუსტი რაოდენობის დადგენა, რაც მას საგრძნობლად შეუმცირებდა გაყალბების მასშტაბებს.** მკითხველს უბრალოდ შევახსენებთ, რომ მაშინ საუბარი იყო ამომრჩეველთა სიების 370 ათასი კაცით გაზრდაზე, რაც ასე წარმატებით გამოიყენა კიდეც არჩევნების გაყალბებაში არაერთგზის გამობრძმედილმა ჩვენმა ხელისუფლებამ.

სამაგიეროდ, 2012 წლის დასაწყისში, საქსტატის ხელმძღვანელობამ სპეციალური განცხადება გაავრცელა, რომ თურმე ახლა იწყებს მოსახლეობის აღწერის ჩატარებისათვის მზადებას, და თითქოსდა თავიც იმართლა, რომ **მართალია 2002 წელს ჩატარებული მოსახლეობის ბოლო აღწერიდან ათი წელი კი გავიდა, მაგრამ წელს აღწერის ჩატარება ვერ მოესწრებაო.** საკითხავია, მერედა ვინ უშლიდა საქსტატს, რომლის აღმასრულებელ დირექტორსაც, ამჟამად მოქმედი კანონით, ევალება, შეიმუშაოს აღწერის პროგრამა და ამის საფუძველზე დადგინდეს კიდეც აღწერის ჩატარების თარიღი, დროულად დაეწყო აღწერისათვის მზადება და უზრუნველეყო მისი სათანადო დონეზე ჩატარება? მაგრამ **აქაც იკვეთება აღწერის გადავადების პოლიტიკური ნიშანი, რადგანაც 2012 წელი, ახლა უკვე პრინციპულად ძალიან მნიშვნელოვანი, საპარლამენტო არჩევნების წელია და ასევე არ უნდა ხელისუფლებას, რომ ზუსტად განისაზღვროს ამომრჩეველთა რაოდენობა, ჩვენს მიერ ზემოთ უკვე ნახსენები მიზეზების გამო.**

არადა სწორედ მოსახლეობის აღწერის ჩაუტარებლობით გამოწვეული და მიმდინარე აღრიცხვით მიღებული არასანდო დემოგრაფიული მონაცემები ბადებს სხვადასხვა ავტორების მიერ დემოგრაფიული სტატისტიკით მანიპულირების საფუძველს, რაც ბუნებრივია აბნევს რიგით მკითხველს და აქედან გამომდინარე არ იძლევა ქვეყანაში არსებული რეალური დემოგრაფიული მდგომარეობის ობიექტურად შეფასების საშუალებას. ამის ერთ-ერთ მაგალითად შეიძლება დავასახელოთ **გიორგი წულაძის** ყოველწლიური მოხსენება-ანგარიში: **„დემოგრაფიული ვითარება საქართველოში 2010,“** თბ., 2011, სადაც ავტორი ცდილობს, მოახდინოს არა მხოლოდ საბჭოთა პერიოდის (1950 წლიდან მოყოლებული), არამედ დღევანდელი დემოგრაფიული სტატისტიკის რევიზია-რეკონსტრუქციაც.

თავისთავად ამ კეთილშობილურ საქმეს (ანუ ნაკლოვანების გამოსწორებას), თუკი ის ობიექტურად და სათანადო არგუმენტებით არის დასაბუთებული, არ შეიძლება ადამიანი არ მიესალმოს. მაგრამ როდესაც ასეთი არგუმენტები პრაქტიკულად არაა წარმოდგენილი და ავტორი მხოლოდ იმით აპელირებს, ოფიციალური სტატისტიკის მონაცემები არასრულყოფილიაო, თანაც ისე, რომ არანაირი დამაჯერებელი საბაბი არა აქვს მოყვანილი, მაშინ, ასეთი „რევიზია,“ თუ ე.წ. „ციფრებით თამაში“ სრულიად მიუღებელია.

მაგალითად ავტორი წერს: **„სათანადო ანალიზის საფუძველზე** (თუმცა გაურკვეველია რა ანალიზია ეს და ვის მიერ არის იგი განხორციელებული – **ა.ს.**) **დადგენილია, რომ ოფიციალურად რეგისტრირებული მოსახლეობის გარე მიგრაციისა და ბუნებრივი მატების მონაცემებიდან გამომდინარე საქართველოს მოსახლეობის რაოდენობა 1989 წლისათვის იქნებოდა 73-95 ათასით ნაკლები, ვიდრე იმავე დროს მოსახლეობის აღწერის მიერ იყო დაფიქსირებული.“** (გვ. 5) ხოლო ერთი აბზაცის შემდეგ კი ვკითხულობთ: **„საქსტატის და ჩვენს მიერ გაანგარიშებული მოსახლეობის რაოდენობას შორის არსებული სხვაობა 1960 წლიდან სულ იზრდება. 1970 წელს ეს სხვაობა 107 ათასი იყო, 1980 წელს – 157 ათასი, 1990 წელს – 246 ათასი, ხოლო 2000 წელს სხვაობამ 363 ათასი შეადგინა“** (გვ. 6).

ე.ი. გამოდის, რომ, თუკი პირველ მოსაზრებას გავიზიარებთ და 1989 წლის ოფიციალურ მონაცემებს 73-95 ათასი კაცით გადამეტებულად მივიჩნევთ, იმასთან შედარებით, რაც თურმე ავტორს, თუ ავტორებს ე.წ. „სათანადო ანალიზით“ „დაუდგენიათ,“ მაშინ გამოდის, რომ 1990 წელს, ანუ ერთი წლის შემდეგ, ეს სხვაობა არ შეიძლებოდა რომ 246 ათასი გამხდარიყო, რადგანაც ამ ერთი წლის განმავლობაში ისეთი არაფერი მომხდარა, რაც ბუნებრივი მოძრაობისა და გარე მიგრაციული პროცესების საფუძველზე საქართველოს მოსახლეობის რაოდენობას 150 ათასი კაცით შეამცირებდა და ოფიციალურ და ავტორის შეფასებით მონაცემებს შორის სხვაობას 246 ათასამდე გაზრდიდა.

ასე რომ, გ. წულაძის მიერ მოყვანილი ე.წ. „შეფასებები“ ვერავითარ კრიტიკას ვერ უძლებს.

ანალოგიური მდგომარეობაა ცალკეული დემოგრაფიული პროცესების შესახებ არსებული მონაცემების ე.წ. „დაზუსტების“ თვალსაზრისითაც. მაგალითად, აანალიზებს რა საქართველოში მოკვდაობის პროცესის დინამიკას, გ. წულაძე წერს: **„გაეროს ექსპერტების შეფასებით, ... 1960-1965 წლებში საქართველოში საშუალოდ წელიწადში აღურიცხავი რჩებოდა 20 ათასამდე გარდაცვლილი, ხოლო არასრული აღრიცხვის წილი 40%-ს შეადგენდა“** (გვ. 32). ჩვენი აზრით, არც ეს დებულება შეესაბამება სინამდვილეს. რატომ? იმიტომ, რომ ჯერ ერთი – 1960-იანი წლებიდან მოყოლებული, როგორც მთლიანად ყოფილ საბჭოთა კავშირში, ასევე საქართველოშიც მოწესრიგდა მოსახლეობის ბუნებრივი და მექანიკური მოძრაობის (მიგრაციის) მიმდინარე აღრიცხვა, რეგულარულად ტარდებოდა აღწერები და ზუსტდებოდა აღწერებს შორის პერიოდების დემოგრაფიული სტატასტიკის მონაცემები, რის გამოც, წარმოუდგენელია, რომ 1960-იან წლებში ასეთი მასშტაბის აღურიცხველობასთან გვქონდეს საქმე. მკითხველისთვის რომ უფრო გასაგები იყოს ჩვენი მსჯელობა, განვმარტავთ ზემოთ მოყვანილი ციტატის შინაარსს. თუ 1960-იან წლებში, როდესაც ოფიციალური სტატისტიკით წელიწადში კვდებოდა: 1960 წელს – 27 015, 1961-ში – 27 621, 1962-ში – 30 394, 1963-ში – 29 620, 1964-ში – 29 708 და 1965-ში – 31 291 ადამიანი, **გ. წულაძისა და ვიღაც გაეროს ექსპერტების მტკიცებით კი უნდა ვირწმუნოთ, რომ ეს მონაცემები ყოველწლიურად 20 ათასით, ანუ 40%-ით მეტი უნდა ყოფილიყო, რაც ნიშნავს, რომ მაშინ თითქმის ყოველი მეორე გარდაცვლილი აღურიცხავი დარჩენილა. ასეთი რამ კი წარმოუდგენელია,** რამეთუ აღურიცხველობის ასეთი მაღალი მაჩვენებელი ყოველგვარ საფუძველსაა მოკლებული. საქმე ის გახლავთ, რომ ჩვენ არ გამოვრიცხავთ აღურიცხველობის გარკვეულ დონეს, რომელიც ყველა ქვეყანასა და დროში მეტ-ნაკლები დოზით თან სდევს ხოლმე სტატისტიკურ აღრიცხვას, **მაგრამ მასშტაბები, რასაც გ. წულაძე გვთავაზობს, სრულიად ალოგიკურია,** რამეთუ ასეთი დონე მხოლოდ იმ შემთხვევაშია შესაძლებელი, როდესაც სტატისტიკური აღრიცხვა მიზანმიმართულად მახინჯდება, რაც მხოლოდ სტატისტიკის სამსახურის კი არა, არამედ ზემდგომი პოლიტიკური ხელმძღვანელობის ნების გარეშე წარმოუდგენელი იყო.

მეორე მხრივ, ისმის კითხვა, რაში სჭირდებოდა მაშინდელ საბჭოთა ხელისუფლებას მოსახლეობის რიცხოვნობის შესახებ სტატისტიკური მონაცემების დამახინჯება? პასუხი მარტივია – არაფერში. პირიქით, გეგმიური მეურნეობის პირობებში, როდესაც სახალხო მეურნეობის განვითარების გეგმები სწორედ მოსახლეობის რიცხოვნობისა და შემადგენლობის მონაცემებს ემყარებოდა, მაშინდელი ხელისუფლება, დღევანდელისაგან განსხვავებით, მოტივირებული იყო, რომ რაც შეიძლება ობიექტური სტატისტიკური მაჩვენებლები ჰქონოდა. ამიტომაც, ყველანაირად უწყობდა ხელს დემოგრაფიული სტატისტიკის მოწესრიგება-განვითარებას, მათ შორის სტატისტიკური სამსახურისთვის ისეთი ფუნქციის მინიჭებით, როგორიცაა საკონტროლო შემოწმებები, რაც დღეს პრაქტიკულად იგნორირებულია და ამიტომაც არის, რომ ჩვენს სტატისტიკურ სამსახურს მხოლოდ სამოქალაქო რეესტრიდან მიღებული მონაცემების მხოლოდ გადაბეჭდვა და სათანადო ფორმის მიცემაღა უწევს და არ შეუძლია თავისი ძალებით გადაამოწმოს ამა თუ იმ სტატისტიკური მაჩვენებლის სიზუსტე.

ეს რაც შეეხებოდა გასული წლების დემოგრაფიული სტატისტიკის მონაცემთა გ. წულაძისეულ „რევიზია-რეკონსტრუქციას,“ რომელიც, როგორც ვხედავთ, არცთუ ისე დამაჯერებელია და ამიტომაც გაუმართლებლად მიგვაჩნია. მაგრამ გაცილებით ცუდია, როდესაც ავტორი, რომელიც ქვეყნის დღევანდელ დემოგრაფიულ მდგომარეობას სწორედ სტატისტიკის მონაცემთა კრიტიკული ანალიზის საფუძველზე აფასებს, საბოლოო დასკვნის სახით წერს, რომ: **„მთლიანობაში 2008-2010 წლები, წინა პერიოდთან შედარებით, დემოგრაფიული თვალსაზრისით საქართველოში დადებითი აღმოჩნდა: მნიშვნელოვნად მოიმატა შობადობამ, გაიზარდა ბუნებრივი მატება, არსებითად გაუმჯობესდა მოსახლეობის აღწარმოება, იმატა ქორწინებათა სიხშირემ, იკლო გარე მიგრაციამ და შემცირდა რეგისტრირებული ქორწინების გარეშე შობადობა“** (გვ. 51).

ჩნდება კითხვა, რატომ არის ეს დასკვნა ჩვენთვის მიუღებელი? საქმე ის არის, რომ ბოლო წლების შობადობის მაჩვენებლების გაზრდის მიზეზი, ჩვენი აზრით, უმეტესწილად პოლიტიკური დაკვეთის შედეგია, რადგანაც **ხელისუფლებას სურს თავისი საქმიანობის საილუსტრაციოდ სწორედ დემოგრაფიული მაჩვენებლების ზრდით მოიწონოს თავი და აჩვენოს, რომ აი ჩემი მმართველობის შედეგად არა მარტო ემიგრაციიდან ბრუნდება მოსახლეობა, არამედ შობადობაც გაიზარდაო** (გავიხსენოთ თუნდაც პრეზიდენტის ვიზიტები, და სწორედ ამ საკითხით მანიპულირება, ახლად გახსნილი საავადმყოფოების სამშობიარო განყოფილებებში). **რეალურად კი, ისევ ოფიციალურ სტატისტიკაზე დაყრდნობით, შობადობის კუთხით მდგომარეობა გაცილებით დრამატულია, ვიდრე გ. წულაძეს წარმოუდგენია. მაგალითად, 2008 წლის მონაცემების (რომლებიც ჩვეულებრივ, რეგიონული მონაცემების ჯამია) რეგიონულ ჭრილში განხილვა იმდენად პარადოქსულ შედეგებს იძლევა, რომ ვერავითარ კრიტიკას ვერ უძლებს**. კერძოდ, 2008 წელს ამ მონაცემების მიხედვით თურმე მოსახლეობის ყოველ 1 000 სულზე დაბადებულა: ქედაში 91, სიღნაღში 84, ადიგენში კი 141 ბავშვი.

რიგითი მკითხველის საყურადღებოდ აღვნიშნავთ, რომ ამ მაჩვენებლის როგორც ისტორიული, ასევე ბიოლოგიური მაქსიმუმიც კი მხოლოდ 60-ია. ე.ი. ეს ნიშნავს, რომ **ასეთი რამე შეუძლებელია და რომ შობადობის ამგვარი ზრდა, სწორედაც რომ სტატისტიკური „ციფრებით თამაშია,“ და არა რეალური მდგომარეობის ასახვა.**

ასე რომ, ასეთ ვითარებაში უპრიანი იქნებოდა, ავტორს შობადობის აღურიცხველობაზე კი არ ესაუბრა, არამედ ე.წ. „განმეორებით აღიცხვაზე.“ შობადობის ზრდაზე ასე ოპტიმისტური დამოკიდებულების ნაცვლად, უპრიანი იყო გ. წულაძეს უფრო სიღრმისეულად და კრიტიკულად გაეანალიზებია ოფიციალური სტატისტიკური მონაცემები და არა ისე ტენდენციურად, როგორც ზემოთ ვნახეთ. მით უფრო, რომ პროფესიონალ დემოგრაფს კარგად უნდა მოეხსენებოდეს, რომ დაბადებათა რიცხვის ოდნავი (და არა მნიშვნელოვანი), ზრდის ერთ-ერთი უმთავრესი მიზეზი ის სტრუქტრული ფაქტორია, რომელიც გულისხმობს, რომ ამჟამად ყველაზე აქტიურ რეპროდუქციულ, ანუ, ბავშვთა შობის ყველაზე აქტიურ ასაკს (20-29 წელი) მიაღწიეს 1980-1990-იან წლებში დაბადებული ბავშვების მრავალრიცხოვანი თაობის წარმომადგენლებმა, და რაც, ბუნებრივად გაზრდიდა გაჩენილი ბავშვების რაოდენობასაც (ანუ, რაც უფრო მეტია დედობის ასაკში მყოფი ქალების რაოდენობა, მით მეტ ბავშვს გააჩენენ ისინი).

იხ. 7 გვ.

◉ გულახდილად

„სადღაც, სივრცეში არსებობს წერტილი, რომელიც აწყობს აფხაზ კაცსაც და — ქართველ კაცსაც", — აცხადებს „ქართული ოცნების" საინიციატივო ჯგუფის წევრი **გურამ ოდიშარია** **Presage.tv**-სთან საუბარში და მიიჩნევს, რომ ქართველებიც და აფხაზებიც გრძნობენ, რომ ერთმანეთს ვერ გაექცევიან.

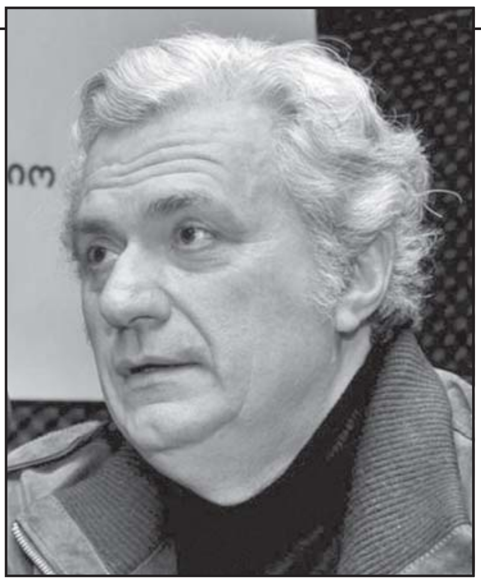

გურამ ოდიშარია: „აფხაზეთში არის ხალხი, რომელიც ამბობს, რომ ქართველებთანაც უნდა ვილაპარაკოთ"

— ქართველების აფხაზებთან დაახლოება როგორ გესახებათ?

— გვინდა, რომ გათვლილი ნაბიჯებით გავიაროთ, ორიენტირები მოვინიშნოთ. ზოგჯერ სწრაფად მიდიხარ ამ ნაბიჯებით, ხანდახან — ნელა.

— ბიძინა ივანიშვილს როგორ ესახება მტკივნეული ტერიტორიების დაბრუნება საქართველოს წიაღში?

— ამის შესახებ ჩვენ მომავალში განვაცხადებთ. უპირველეს ყოვლისა, აფხაზეთთან მიმართებით ბატონი ბიძინასა და ჩემი მსოფლმხედველობა, ტონალობა ერთმანეთს დაემთხვა. ამ მხრივ მთავარია საუბარი, დიალოგი, სახალხო დიპლომატია, რადგან სადღაც, სივრცეში არის ადგილი, წერტილი, რომელიც აწყობს აფხაზ კაცსაც და — ქართველ კაცსაც. ჩვენ ვგრძნობთ, რომ ასეთი დამოკიდებულება არსებობს, მაგრამ იქამდე მისვლა გვინდა და ეს მხოლოდ მათთან საუბრით მიიღწევა.

— აფხაზებთან მოლაპარაკებას თქვენ სახალხო დიპლომატიის ეგიდით აწარმოებთ, ასევე, სამაჩაბლოშიც აწარმოებთ მოლაპარაკებებს. რატომ ხდება, რომ მაინცდამაინც ახლა, აფხაზეთში მომხდარი ომიდან ამდენი წლის თავზე, მათი მხრიდან ქართველებთან ინტეგრირების მზაობას ხედავთ? ლოგიკური კანონების თანახმად, განვლილ წლებს, პირიქით, არ უნდა დაეშორებინა აფხაზები და ქართველები?

— ახლა სხვა დრო არის, ათი წლის წინათ სხვა სიტუაცია იყო, ოცი წლის წინათ — სულ სხვა, 2008 წლამდე სხვა ვითარება იყო. გაჩნდა ახალი პრობლემები, ასეთი პრობლემები მათაც აქვთ და ჩვენც გვაქვს. ერთ რაღაცას ვგრძნობთ, რომ ჩვენ ერთმანეთს ვერ გავექცევით. მე არ ვამბობ, რომ პოლიტიკურ სივრცეში ერთად ვიქნებით. ალბათ, ერთ მშვენიერ დღეს, ამის დროც მოვა, მაგრამ დღეს უნდა ვილაპარაკოთ, ვისაუბროთ, რადგან აფხაზებთან ერთად, ისტორიულად ხშირად გვიშენებია ერთი სახელმწიფო, ეკლესია-მონასტრები. ამდენი შერეული ქორწილები... ვერც გაიგებ, რომელია აფხაზი და რომელი - ქართველი. სახითაც არ ვართ სხვადასხვანაირნი, ერთნაირები ვართ, ამიტომ აუცილებელია ჩვენი დაახლოება, ამას აფხაზებიც გრძნობენ და ჩვენც. ომმა თავისი სიავე გააკეთა.

— მას შედეგ, რაც ბიძინა ივანიშვილი ქართულ პოლიტიკაში გამოჩნდა, რა რეალობაა აფხაზეთსა და სამაჩაბლოში, დე ფაქტო მმართველობის პირობებში?

— ჯერჯერობით, მათი მხრიდან რაიმე ოფიციალური განცხადება არ ყოფილა. რა თქმა უნდა, მოყურადებულნი არიან, რა იქნება საქართველოში და როგორ იქნება. როცა დრო გავა და, თუ შეიძლება ითქვას, ჩვენი გუნდიც უფრო შეთამაშდება, მეტ განცხადებებს გავაკეთებთ და მერე უკვე მათი საპასუხო რეაქციაც იქნება.

— აფხაზებთან შეხვედრის თაობაზე რისი თქმა შეგიძლიათ? ალბათ, უშუალოდ ვერ დაასახელებთ, ვისაც თქვენ ხვდებით, მაგრამ, ზოგადად, ქართველებთან მიმართებით როგორია მათი განწყობა?

— მე, როგორც მწერალი, კულტურულ პროგრამებში ვიღებ მონაწილეობას, როგორიცაა ერთობლივი წიგნის, ერთობლივი ჟურნალის გამოცემა. ასეა თუ ისე, აფხაზეთში მაინც ბევრ მწერალს აქვს თავისი ავტორიტეტი. მწერალს ჩვენთანაც შემორჩა ავტორიტეტი, ჯერ ისე არ არის საქმე, რომ პატივს არ სცემდნენ. ამიტომ რეგიონებთან ჩვენი ურთიერთობებით მკითხველთა გაერთიანებაც ხდება. არა მარტო აფხაზები, არამედ ოსი, აზერბაიჯანელი და სომეხი მწერლები — ყველანი გარკვეული უბედურების ქვეშ მოვყევით, რასაც მოთხრობებით, ლიტერატურული ნაწარმოებებით გადმოვცემთ. სხვათა შორის, აფხაზურ საზოგადოებას ძალიან აინტერესებს, თუ როგორ გადაიარეს ქართველებმა ულეტეხილი, რა დღეში ვიყავით, დღეს როგორ ვცხოვრობთ დევნილები. ლიტერატურული ნაწარმოებები ცოტა სხვანაირად აღნუსხავს დროს და იმასაც, თუ როგორი ომი გადაიტანეს თავად აფხაზებმა და დღეს როგორ არიან ისინი.

— ბოლო დროს აფხაზეთისთვის ავტონომიის მინიჭების შესახებ ხშირად საუბრობენ. თქვენ, როგორც აფხაზეთში დაბადებულს, აფხაზებისთვის ავტონომიის მინიჭება როგორ გესახებათ?

— ამის შესახებ ჯერ ვერაფერს მოგახსენებთ, რადგან ასეთი საუბარი ბიძინა ივანიშვილთან ჯერ არ გვქონია, თუ როგორი ერთეული იქნება - ავტონომია თუ სხვა რამ. მოგეხსენებათ, თავის დროზე, სანამ საბჭოთა კავშირი დაიშლებოდა, აფხაზებს ავტონომია ჰქონდათ. არა მარტო აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკა, საკუთარი ენა, კონსტიტუციაც ჰქონდათ. დღევანდელ ჩვენს კონსტიტუციაში კი წერია, რომ აფხაზური ენა სახელმწიფო ენაა.

— აფხაზებს რუსებისაგან გაქცევა რომ სურთ, პერიოდულად, ეს ცალკეულ შემთხვევებსა და მათ რიტორიკაშიც იგრძნობა. ამავდროულად, აფხაზეთში, მოჰაჯირების დაბრუნების პოლიტიკის წარმართვაზეც ფიქრობენ. ამ ფონზე როგორ გესახებათ საქართველოსთან მათი ინტეგრაცია? დავჭირდებით კი ჩვენ?

— აფხაზეთი პატარა კი არის, მაგრამ ძალიან ჭრელია. იქ არის ხალხის ნაწილი, რომელიც ამბობს, ჩვენ დამოუკიდებელნი უნდა ვიყოთ, მაგრამ რუსეთია ჩვენი საყრდენი. ამავდროულად, აფხაზეთში არის ისეთი საზოგადოებაც, რომელიც სხვანაირად ფიქრობს, რომ არ გვინდა ასეთი საყრდენი, მოდით, ჩვენს თავს თავად მივხედოთ... არის ხალხი, რომელიც ამბობს, რომ ქართველებთანაც უნდა ვილაპარაკოთ, რადგან ამდენი ხნის მანძილზე ერთად ვიყავით და არ შეიძლება, მომავალში მათ გარეშე ვცხოვრობდეთ.

— მოჰაჯირების დაბრუნება აფხაზებისა და ქართველების დაახლოებას რამდენად შეუშლის ხელს?

— ეს უკვე არ ვიცი, რადგან ომის შემდეგ უკვე რამდენი ხანია, თურქეთიდან მოჰაჯირების დაბრუნებას ითხოვდნენ. თუმცა, მე ვიცი, რომ ძალიან ცოტა მათგანი დაბრუნდა. ზოგიერთი, ვინც დაბრუნდა, მერე ისევ წავიდა. ჯერჯერობით აფხაზეთში დაბრუნებული მოჰაჯირები მე ვერ ვნახე.

— მოგეხსენებათ, სახელისუფლო ტელევიზიებმა ბიძინა ივანიშვილის მიერ აფხაზეთისა და საქართველოს ცალ-ცალკე მოხსენიების საკითხიც აიტაცეს. როგორ გგონიათ, რეალურად, ბიძინა ივანიშვილს რისი თქმა უნდოდა, როცა აფხაზეთი და საქართველო ახსენა?

— თქვენ კარგად იცით, ბატონმა ბიძინა ივანიშვილმა რამდენჯერმე განაცხადა, რომ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობა მისთვის უპირველესია. რამდენჯერმე ისიც აღნიშნა, რომ საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიები გააჩნია. ამიტომ, შესაძლოა, აფხაზეთისა და საქართველოს ცალ-ცალკე დასახელება უნებლიეთ მოხდა, რადგან ყველაფერი დანარჩენი ცხადია.

— სასტუმრო „რედისონში" კოალიცია „ქართული ოცნების" პრეზენტაციის შემდეგ სახელისუფლო მედიის მხრიდან არაერთგზის გამოითქვა შენიშვნა, რომ კოალიციაში ძველი სახეები იხილეს. თქვენთვის რას ნიშნავს ტერმინები — ძველი და ახალი სახეები?

— რაც შეეხება ძველ სახეებს, მთავარია, კარგი საქმე ვაკეთოთ. საერთოდ, ეს ტერმინი არ მიყვარს. „ძველი სახე" და „ახალი სახე", — ადამიანის სხეულის გარკვეულ ნაწილთან არის დაკავშირებული. ალბათ, სხვანაირი ტერმინები უნდა შევუფარდოთ ამ ყველაფერს. მთავარია, კეთილი საქმეები ვაკეთოთ, თორემ, ტერმინი „ძველი სახე" - ეს კიდევ საკამათოა. შესაძლოა, ძველ სახედ მიაჩნიათ ის ადამიანები, რომლებიც პოლიტიკაში ოცი, თხუთმეტი, ათი წლის წინათაც მოვიდნენ. თუმცა, ძველი სახეების ნაცვლად, ამ ადამიანებს, ალბათ, უფრო ცნობილებად მოვიხსენიებდი. ეს იმ შემთხვევაში, თუ მათ კარგი საქმე გააკეთეს და კარგი სახელი დაიმკვიდრეს.

მანანა ნოზაძე

◉ „24 საათი" — წითელი კოჭი!

ეს არის დემოკრატია?!. ეს არის სიტყვის თავისუფლება?!.

საგანგებოდ „24 საათს" მოარგეს და ამას ეძახიან პრესის თანასწორობას!

მთავრობის მიერ მცირე განცხადებების სუბსიდირება გაზეთებს არახელსაყრელ პირობებში აყენებს, — ამ სათაურით აქვეყნებს მასალას ორგანიზაცია „საერთაშორისო გამჭვირვალობა — საქართველო".

ავტორები აღნიშნავენ, რომ საჯარო რეესტრის სააგენტოს დახმარებით კერძო განცხადებები უფასოდ განთავსდება ყოველდღიურ გაზეთ „24 საათსა" და ვებგვერდებზე www.eproperty.ge და www.elisting.ge, რომლებსაც საჯარო რეესტრი მართავს. აქვე ნათქვამია, რომ ასეთი სახის მომსახურება საკმაოდ მოსახერხებელია, მაგრამ ამ მომსახურებაში ხალხის ფული იხარჯება.

„მცირე რეკლამები და პირადი განცხადებები უძრავი ქონების, მანქანების თუ სხვა საქონლისა და მომსახურების შესახებ გაზეთებისთვის შემოსავლის მნიშვნელოვან წყაროს წარმოადგენს. მაშინ, როდესაც ერთი გაზეთი უფასოდ თავის სარეკლამო სივრცეს გვთავაზობს, ხოლო ამ სივრცის უკან სახელმწიფოს ფინანსები და მენეჯმენტია, სხვა გაზეთებისთვის და ინტერნეტ ვებგვერდებისთვის რეკლამების მოზიდვა სულ უფრო რთული ხდება. სამთავრობო სააგენტომ ამ პროექტით მედიაორგანიზაციებს არახელსაყრელი გარემო შეუქმნა", — ნათქვამია სტატიაში.

აქვე განხილულია ტენდერი უძრავი ქონების რეკლამის შესყიდვაზე, რომელიც ავტორთა შეფასებით, საგანგებოდ „24 საათს" მოარგეს.

„გაზეთი „24 საათი" პროსახელისუფლო ბეჭდვურ მედიად მიიჩნევა. ის უკვე წლებია სარგებლობს ექსკლუზიური კონტრაქტით და სახელმწიფოს მიერ გამოცხადებული ყველა ტენდერი ამ გაზეთში თავსდება. თუმცა, მისი გამომცემელი ასეთი სახის შეფასებას არ ეთანხმება. ტენდერი თავდაპირველად განათავსეს სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტოს ელექტრონულ ვებგვერდზე პარასკევს, 2011 წლის 29 ივლისს, 17:02. სატენდერო წინადადებების მიღება კი დაიწყო შაბათს, 30 ივლისს 0:09-სთ-დან და დასრულდა ორშაბათს, 1 აგვისტოს 12:00. განაცხადი ორმა კომპანიამ შემოიტანა. საბოლოოდ შპს „ბონტომ" წააგო შპს MVP-სთან, რომელიც ფლობს „24 საათს" და რომელმაც 120,960 ლარის ღირებულების კონტრაქტი მოიგო. გაზეთ „24 საათის" გამომცემელმა პაატა ვეშაპიძემ განაცხადა რომ ტენდერის პროცესი იყო კონკურენტული და კანონის ფარგლებში წარიმართა და გაზეთი არ აგებს პასუხს იმაზე, თუ რა პირობებში მოხდა მისი განხორციელება", — აღნიშნავენ მასალის ავტორები.

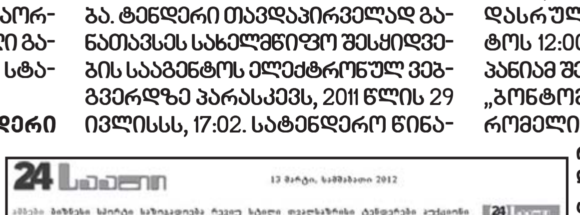

სტატიაში ასევე საუბარია „არაკონკურენტულ ახალ კონტრაქტზე" და აღნიშნულია, რომ მას შემდეგ, რაც დეკემბრის ბოლოს ტენდერით გათვალისწინებული პროექტი ამოიწურა, „24 საათი" და საჯარო რეესტრი განაგრძობენ ცალკე რეკლამებისთვის განკუთვნილი გაზეთის გამოცემას.

„ჩვენ რამდენიმე წერილით მივმართეთ საჯარო რეესტრის სააგენტოს, სადაც ვთხოვდით, ამ საჯარო უწყებას ეპასუხა ჩვენთვის, თუ რა პირობებით განახლდა კონტრაქტი „24 საათთან" და რამდენი დახარჯა სამთავრობო სააგენტომ აღნიშნული პროექტის პოპულარიზაციისთვის. საჯარო რეესტრის სააგენტომ წერილზე არ გვიპასუხა. თუმცა, საჯარო რეესტრის ერთ-ერთმა წარმომადგენელმა „საერთაშორისო გამჭვირვალობა — საქართველოს" განუცხადა, რომ „24 საათთან" თანამშრომლობა ტენდერის გარეშე პირდაპირი შესყიდვის წესის საფუძველზე განახლდა", — ნათქვამია „საერთაშორისო გამჭვირვალობა — საქართველოს" მასალაში.

კვალი დროში

მადლი უანგარო ღვაწლისა

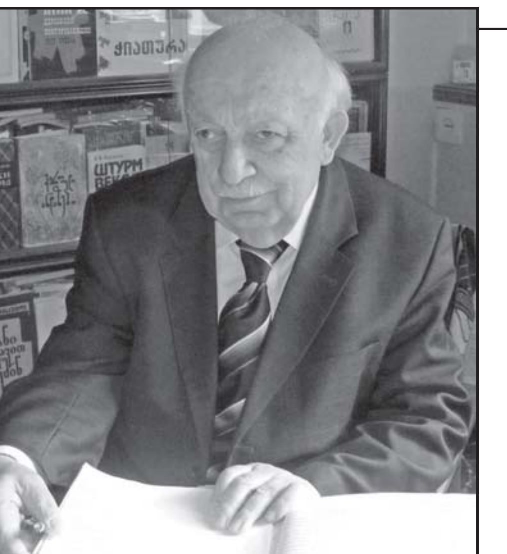

80 წელი შეუსრულდა გამოჩენილ ქართველ იურისტს, სისხლის სამართლის პრობლემების უბადლო მკვლევარს, ახალგაზრდა იურისტთა თაობების აღმზრდელსა და მოამაგეს, პროფესორ ოთარ გამყრელიძეს. უკვე მრავალი წელია, რაც მისი სახელი და გვარი ქართულ იურიდიულ საზოგადოებაში ასოცირდება პროფესიონალიზმთან, პატრიოტიზმთან, თავმდაბლობასთან და ამავდროულად, მთელი თავისი განვლილი გზით და უანგაროდ გაკეთებული კეთილი საქმეებით გამოწვეულ სიამაყესთან. პროფესორი ოთარ გამყრელიძე ქართული სისხლის სამართლის სკოლის ფუძემდებლის, პროფესორ თინათინ წერეთლის საქმის ღირსეული გამგრძელებელი, რომელმაც სისხლის სამართლის მეცნიერების განვითარებას განუზომელი ამაგი დასდო. მის კალამს ეკუთვნის სამასამდე ნაშრომი, აქედან ათამდე მონოგრაფიული ხასიათისაა.

პროფესორმა ოთარ გამყრელიძემ საკანდიდატო დისერტაცია პროფესორ თინათინ წერეთლის ხელმძღვანელობით დაიცვა თემაზე: „დანაშაულის შუალობითი ამსრულებლობა და თანაამსრულებლობა", რომელიც 1974 წელს წიგნადაც გამოიცა. მოგვიანებით, 1989 წელს, მან დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია – „სისხლისსამართლებრივი უმართლობის პრობლემა და თანამონაწილეების დასჯადობის საფუძველი." აღნიშნულ ნაშრომებს დღესაც არ დაუკარგავს აქტუალობა. ბატონი ოთარის ნაშრომები ყოველთვის გამოირჩეოდა იმით, რომ მათში მკითხველი ვერ იპოვის მითითებას მარქსის, ენგელსის თუ ლენინის ნაშრომებზე, რაც საბჭოთა კომუნისტური იდეოლოგიის არსებობის პირობებში „მეცნიერულ მოვალეობას" წარმოადგენდა. მას არ მოუხდია „სავალდებულო ხარკი" მაშინ არსებული პოლიტიკური რეჟიმისთვის. ბატონმა ოთარმა საკანდიდატო და სადოქტორო დისერტაციების მომზადებისას ღრმად დაამუშავა და კრიტიკულად გააანალიზა არა მხოლოდ საბჭოთა მეცნიერების ნაშრომები, არამედ დასავლურგერმანული იურიდიული ლიტერატურაც, რაც მაშინ სერიოზული სამხილი იყო მეცნიერის წინააღმდეგ საბრძოლველად. თუმცა, ბატონი ოთარი, როგორც ჭეშმარიტი მკვლევარი, ამას არ შეუშინდა და ყოველთვის პრინციპულად გამოხატავდა მეცნიერულად დასაბუთებულ აზრს. სწორედ ამით უნდა აიხსნას ის სასიამოვნო ფაქტი, რომ მის მიერ თითქმის ნახევარი საუკუნის წინათ შექმნილ სამეცნიერო ნაშრომებს ყავლი არ გასვლია და ისინი კვლავინდებურად აქტუალურია.

უაღრესად მრავალმხრივი და ნაყოფიერი გახლავთ მისი შემოქმედებითი საქმიანობა ბოლო 50 წლის განმავლობაში, რომელიც მოიცავს არა მხოლოდ მრავალი მეცნიერული ნაშრომის შექმნის პერიოდს, არამედ დღემდე მის დაუცხრომელ ბრძოლასაც სამართლებრივი ნიჰილიზმის წინააღმდეგ, რამაც შთამბეჭდავი ასახვა ჰპოვა მის იურიდიულ პუბლიცისტიკაში. ბატონი ოთარი არა მხოლოდ გამორჩეული მეცნიერი იურისტია, არამედ – ქართული იურიდიული პუბლიცისტიკის მესაძირკვლეც. იგი პერიოდულად აქვეყნებს პუბლიცისტურ წერილებს ქართულ ჟურნალ-გაზეთებში. მის მიერ სხვადასხვა დროს გამოქვეყნებული წერილები კრებულადაც გამოიცა (იხ. ო. გამყრელიძე, „ბრძოლა სამართლებრივი სახელმწიფოსათვის", თბ., 1998წ.

აუცილებლად უნდა აღინიშნოს კიდევ ერთი ფაქტი ბატონი ოთარ გამყრელიძის სამეცნიერო მოღვაწეობიდან. 1982 წლის ოქტომბერში თბილისში, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ეკონომიკისა და სამართლის ინსტიტუტის სამართლის სექტორის ხელმძღვანელის, პროფესორ თამაზ შავგულიძის თაოსნობით, ჩატარდა დასავლეთ გერმანია-საბჭოთა კავშირის საერთაშორისო კოლოკვიუმი სისხლის სამართლისა და კრიმინოლოგიის თანამედროვე პრობლემებზე. კოლოკვიუმის მუშაობაში მონაწილეობდა იმ დროისათვის დასავლეთ გერმანიის თითქმის ყველა გამოჩენილი მეცნიერი. ბატონი ოთარის მიერ კოლოკვიუმზე გამოტანილმა მოხსენებამ სისხლისსამართლებრივი უმართლობის სუბიექტური ნიშნებისა და თანამონაწილეთა დასჯადობის საკითხის თაობაზე უცხოელი კოლეგების უდიდესი ინტერესი გამოიწვია, რის შესახებაც საგანგებოდ აღნიშნა იმჟამად სისხლის სამართლის საერთაშორისო ასოციაციის პრეზიდენტმა, პროფესორმა ჰანს-ჰაინრიხ იეშეკმა საქართველოს ტელევიზიით გამოსვლისას. აღნიშნული ფაქტი იმაზე მიუთითებს, რომ მაშინდელი მკაცრი პოლიტიკური რეჟიმის პირობებშიც კი ბატონი ოთარი ახერხებდა ღირსეულად მდგარიყო ქართველი მეცნიერის მოწოდების სიმაღლეზე.

ბატონი ოთარი ქართული ენის სიწმინდის დაცვის დიდი ქომაგია. მნიშვნელოვანია მისი ღვაწლი ქართული კანონმდებლობის ენობრივი სრულყოფის საქმეში. იგი აქტიურად მონაწილეობდა ქვეყნის კანონშემოქმედებით საქმიანობაში – 1993 წლის დეკემბრიდან საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის პროექტის შემმუშავებელი სამთავრობო კომისიის წევრია. პარალელურად არჩეული იყო საქართველოს 1995 წლის 24 აგვისტოს კონსტიტუციის პროექტის შემმუშავებელი კომისიის წევრად. აღნიშნულ კომისიებში მისმა მუშაობამ დასახელებულ ნორმატიულ აქტებს, მათში პროგრესულ დებულებათა ასახვისა და ენობრივი სრულყოფის თვალსაზრისით, თავისი კვალი დაამჩნია. მეცნიერი კანონის ენის დახვეწას არა მხოლოდ მშობლიური ენის განვითარების, არამედ ხალხის სამართლებრივი კულტურის ამაღლების ერთ-ერთ აუცილებელ პირობადაც მიიჩნევს. მისი აზრით, „საკანონმდებლო ტექსტი ისეთივე ნათელი და ყველასათვის გასაგები ენით უნდა იწერებოდეს, როგორც ფართო მკითხველისათვის განკუთვნილი ლიტერატურული ნაწარმოები". მან არაერთი წერილი მიუძღვნა ქართული ენის სიწმინდის საკითხებს, მისი ნაწერები გამოირჩევა არა მხოლოდ საკითხის სიღრმისეული დამუშავებით, არამედ იმითაც, რომ იგი ერთნაირად საინტერესოდ იკითხება როგორც მეცნიერისთვის, ისე სტუდენტისთვის. ბატონი ოთარი აღნიშნავს, რომ „მეცნიერმა უნდა წეროს არა საკუთარი თავისთვის, არამედ მკითხველისთვის".

სოლიდური ასაკის მიუხედავად, დღესაც გვაოცებს ბატონი ოთარის აზროვნების სიცხადე და სიღრმე, რასაც ადასტურებს ბოლო პერიოდში მის მიერ გამოქვეყნებული მეცნიერული ნაშრომები თუ პუბლიცისტური წერილები, რომლებიც ნიშანდებულია დიდი პროფესიონალიზმითა და მოვლენათა ნიუანსებში წვდომის იშვიათი უნარით. ამ ნაშრომებში გამოხატულებას პოულობს ბატონი ოთარის მიერ ათეული წლების განმავლობაში დაუღალავი შრომით დაგროვილი დიდი მეცნიერული ცოდნა და ცხოვრებისეული გამოცდილება, რასაც უშურველად გადასცემს ახალი თაობის იურისტებს, ყოველ ადამიანს, ვისაც კი გაუჩნდება სურვილი, რომ ემსახუროს სიმართლეს, სამართლიანობას, დაიცვას როგორც თავისი, ისე სხვისი უფლებები. აღნიშნულის ნათელ მაგალითს წარმოადგენს ბატონი ოთარის მიერ 2002 წელს გამოქვეყნებული ნაშრომი – „შერაცხვის პრობლემა სისხლის სამართალში და ბრალის ნორმატიული ცნების დასაბუთების ცდა", რომელიც დაიბეჭდა ჟურნალში – „ადამიანი და კონსტიტუცია".

პროფესორ ოთარ გამყრელიძის ბიოგრაფიის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან შტრიხს საადვოკატო საქმიანობა წარმოადგენს. იგი 1991-2006 წლებში ადვოკატთა კოლეგიის წევრი იყო და გამოდიოდა სასამართლო პროცესებზე. ბატონი ოთარი ბუნებით ჰუმანისტი და უფლებადამცველი გახლავთ.

მთელი თავისი ცხოვრებით ბატონი ოთარი სამაგალითოა როგორც ღირსეული მოწაფე მისი აღმზრდელი მასწავლებლებისა – პროფესორ თინათინ წერეთლისა და ცნობილი ქართველი იურისტის ვლადიმერ მაყაშვილისა, და როგორც ღირსეული მასწავლებელი და აღმზრდელი - იმ ქართველ იურისტთა ახალი თაობისა, რომელიც მტკიცედ აგრძელებს პირველი ქართული უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტის ერთ-ერთი მესაძირკვლის, ბატონ ოთარ გამყრელიძის მასწავლებელთა მასწავლებლის, გამოჩენილი ქართველი იურისტისა და სამართალდამცველის, პროფესორ ლუარსაბ ანდრონიკაშვილის მიერ საფუძველჩაყრილ ტრადიციას. აქ ბატონი ოთარი გვევლინება იურისტთა წარსულ და მომავალ თაობათა მეკავშირედ, რომელსაც შესანიშნავად აქვს გაცნობიერებული თავისი შეუცვლელი როლი და ფუნქცია თაობათა ამ კავშირურთიერთობაში.

პროფესორი გამყრელიძე სამეცნიერო საქმიანობასთან ერთად დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს მომავალი კადრების აღზრდას და ნიჭიერ ახალგაზრდებს მეცნიერებისკენ გზას უკვალავს. მის ხელში გაიარა ქართველ იურისტთა არაერთმა თაობამ, რომლებიც წარმატებით მოღვაწეობენ როგორც სამეცნიერო ასპარეზზე, ისე პრაქტიკაში. მათ შეიძლება არაერთი თანამდებობა გამოიცვალონ, მაგრამ მათთვის შეუცვლელ და ყველაზე საპასუხისმგებლო თანამდებობად ყოველთვის დარჩება ბატონი ოთარის მოწაფეობა! მართლაც დიდია მოწაფეების სიყვარული და მოწიწება ბატონი ოთარისადმი. ასეთი სიყვარული და აღიარება მხოლოდ რჩეულთა ხვედრია.

ახალგაზრდებთან ურთიერთობაში ბატონი ოთარი უშუალობითა და გულისხმიერებით გამოირჩევა. სტუდენტებთან ჰუმანურ დამოკიდებულებასთან ერთად აღსანიშნავია მისი პრინციპულობა დისერტანტებთან მიმართებით. თუმცა, უნდა აღინიშნოს, რომ ეს პრინციპულობა ყოველთვის სამართლიანია. როცა საქმე მეცნიერებას ეხება, იგი სიმკაცრეს და შეუვალობას იჩენს, ვინაიდან მისთვის დილეტანტიზმი ყოვლად მიუღებელია.

მრავალმხრივია ბატონი ოთარის შემოქმედებითი საქმიანობა. მან ქართულად თარგმნა ქართველ იურისტთა პირველი თაობის თვალსაჩინო წარმომადგენლის იროდიონ სურგულაძის მიერ გერმანულ ენაზე დაწერილი ნაშრომი – „ხელისუფლება და სამართალი", რომელიც 2002 წელს გამოიცა. იგი კარგად იცნობს პოეზიას და პოეტთა შემოქმედებას, რისი დასტურიცაა ლერმონტოვისა და გოეთეს ლექსების მისეული თარგმანები.

რთულია მთელი სისრულით გადმოსცე ბატონი ოთარის მიერ ქვეყნისა და იურიდიული საზოგადოების წინაშე, აგრეთვე ქართული სისხლის სამართლის სკოლის განვითარებისათვის გაწეული ღვაწლი, რომელიც აღბეჭდილია აბსოლუტური უანგარობითა და ერთგულებით. თავისი ბიოგრაფიითა და განვლილი გზით ბატონი ოთარი მისაბაძი და სამაგალითოა როგორც მეცნიერი, აღმზრდელი და პიროვნება.

ბედნიერია ადამიანი, ვინც საკუთარი თვალით ხედავს თავისი მრავალწლიანი გარჯის კეთილ ნაყოფს, რომელიც დაფასებულია გონიერი, სამოქალაქო პასუხისმგებლობის მქონე საზოგადოებისაგან, ასევე იმათგან, ვისთვისაც მან ესოდენ დიდი შრომა და ღვაწლი გასწია. დღეს ეს ბედნიერი ადამიანი გახლავთ პროფესორი ოთარ გამყრელიძე, რომელიც კვლავაც ფანატიკური ერთგულებით მიემართება ღირსების, კაცური კაცობისა და მამულიშვილობის გზით.

დაე, კვლავაც დიდხანს და დაუღალავად ევლოს ცხოვრების რთულ და საინტერესო გზაზე ჭეშმარიტ მეცნიერსა და დიდ მასწავლებელს, რათა კვლავაც შეიტანოს თავისი მნიშვნელოვანი წვლილი ახალგაზრდების აღზრდისა და მეცნიერების განვითარების საქმეში!

კოლეგები,
მეგობრები, მოწაფეები

გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა" მთლიანად უერთდება ბატონ ოთარ გამყრელიძის მიმართ კოლეგების, მეგობრების და მოწაფეების მიერ გამოთქმულ კეთილ სურვილებს და თავისი მხრიდან სულითა და გულით ულოცავს ღირსშესანიშნავ დღეს დიდებულ ერისკაცს, რომელსაც არასოდეს არ გადაუხვევია სიმართლისა და სამართლის გზიდან...

ვირტუალური კეთილდღეობა

რეალური მონაცემები კი არა, პოლიტიკური დაკვეთის შედეგი

(მეხუთე გვერდიდან)

მაგრამ ეს დროებითი მოვლენაა, რადგანაც აღნიშნულ მრავალრიცხოვან თაობას მალე, 1990-იანი წლების დასაწყისიდან მნიშვნელოვნად შემცირებული თაობა შეცვლის, და რაც მკვეთრად შეამცირებს გაჩენილი ბავშვების რაოდენობას, თუკი დროულად არ განხორციელდა დემოგრაფიული პოლიტიკის ეფექტური ღონისძიებები.

ბოლო წლებში გაჩენილი ბავშვების რიცხვის ოდნავი ზრდა გარკვეულწილად შეიძლება მიეწეროს საქართველოს პატრიარქის მოწოდებას, მესამე და შემდგომი რიგითობის ბავშვების მონათვლის შესახებ. მაგრამ ვფიქრობთ, რომ ამ ფაქტორის მნიშვნელობის გადაჭარბებულად შეფასებაც არ არის მიზანშეწონილი. ამასთან დაკავშირებით გ. წულაძე ცდილობს, კონკრეტულად დაითვალოს, თუ რა დემოგრაფიული ეფექტი მოჰყვა პატრიარქის აღნიშნულ მოწოდებას, და წერს: **„ჩვენი გაანგარიშებით პატრიარქის მოწოდების შედეგად 2008 წელს 1 300 ბავშვით მეტი დაიბადა. 2009 წელს ეფექტი მეტი იყო და პატრიარქის ინიციატივას უკვე 5 ათასამდე ბავშვის დაბადება მოჰყვა, ხოლო 2010 წელს – 4 ათასზე მეტი"** (გვ. 39). ჩვენი აზრით, აქ სრულიად მიუღებელია გ. წულაძისეული რაღაც „გაანგარიშება," რადგანაც ამ ეფექტის პირდაპირი მაჩვენებელია პატრიარქის მიერ მონათლული ბავშვების რაოდენობა, რაც რეალურად შემდეგ სურათს იძლევა. 2008 წლის 19 იანვარს ჩატარებული პირველი ნათლობიდან, 2012 წლის 19 იანვრის ნათლობის ჩათვლით პერიოდში, **ე.ი. 4 წელიწადში პატრიარქის ნათლული გახდა სულ 10 981 ბავშვი,** ეს კი ნიშნავს, რომ პატრიარქი საშუალოდ ყოველწლიურად, დაახლოებით 2 745 ბავშვს ნათლავდა, რაც შობადობის ასე მკვეთრად შემცირების პირობებში, არც თუ ისე მცირე შენაძენია, ჩვენი, ისედაც მცირერიცხოვანი ერისათვის, და რისთვისაც, ყველა ქართველი მამულიშვილი პატრიარქის მადლიერია. მაგრამ რაც შეეხება ამ სასიკეთო საქმის დემოგრაფიულ მნიშვნელობას, ის გაცილებით მოკრძალებულია (მაგალითად 2010 წელს დაბადებული 62 585 ბავშვიდან, 2 745 მხოლოდ 4,3%-ია) და მთლიანობაში ვერ ცვლის იმ სავალალო დემოგრაფიულ მდგომარეობას, რაც დღევანდელ საქართველოს ახასიათებს.

არადა, თუ დემოგრაფიული სტატისტიკის მონაცემები არასწორია, მაშინ შეუძლებელი იქნება რეალური მდგომარეობის ობიექტური შეფასება და სათანადო ზომების მიღება. ხოლო, თუკი ციფრების მეშვეობით, შავის თეთრად გამოჩენას შევეცდებით, მაშინ შეიქმნება ისეთი სიტუაცია, როგორც ერთ აღმოსავლურ შეგონებაშია, ვიძახებთ ჰალვა, ჰალვას, მაგრამ ამით პირში სიტკბოს ნამდვილად ვერ ვიგრძნობთ, ანუ რამდენიც არ უნდა ვამტკიცოთ კარგადაა საქმეო, ამით რეალური მდგომარეობა არ გამოსწორდება. ჩვენი სტატიის მიზანიც სწორედ ის გახლდათ, რომ ხელისუფლებისათვის კიდევ ერთხელ შეგვეხსენებია დემოგრაფიულ სტატისტიკაზე ზრუნვის საჭიროება.

ანზორ სახვაძე,
პროფესორი, დემოგრაფი.

საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს

ს.ს.ი.პ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს განცხადება

სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გაცემის მიზნით აუქციონის ჩატარების შესახებ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]			[illegible]			[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
№	x	y	№	x	y	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]	4	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]	5	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]	6	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]			7	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
№	x	y	8	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	9	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	10	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]	12	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]	13	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]	14	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]	15	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]			16	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
№	x	y	17	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	18	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	19	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	20	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]	21	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]	22	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]			23	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
№	x	y	24	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	25	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	26	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ტყვიის სროლა

ვარდები ჩემპიონისთვის

სამი ათეული წელიწადი მიილია მას შემდეგ, რაც დიდ სარბიელზე სახელსა და დიდებას იხვეჭს ტყვიის სროლაში ოლიმპიური თამაშების, მსოფლიოს და ევროპის ჩემპიონატების გამარჯვებული და მრავალგზის პრიზიორი, მსოფლიოს სუპერთასის ცხრაგზის მფლობელი ნინო სალუქვაძე. სახელოვანი სპორტსმენი სისტემატურად გამოდის ეროვნულ ჩემპიონატებშიც. მართალია, მას აქ სათანადო მეტოქეობას ვერავინ უწევს, მაგრამ ოლიმპიური ჩემპიონის გვერდით ასპარეზობა სტიმულს აძლევს ახალგაზრდობას.

ასე იყო წლეულსაც: სწორედ, ნინო სალუქვაძის ტირში გაიმართა საქართველოს პირველობა, რომელშიც თბილისისა და ქუთაისის 40-მდე ჩუბინი მონაწილეობდა. ახალგაზრდებში 12 წლის რიონისპირელმა ლიზი კალაძემ იჯობა: ნორჩმა მსროლელმა თბილისელი ანა გაგილაძის მსგავსად 369 ქულას მოუყარა თავი, მაგრამ დამატებითი მაჩვენებლებით პირველი ადგილი დაიკავა. 361 ქულით მესამე ადგილი მარი ბლუაშვილს (თბილისი) ხვდა. ბიჭებში 561 ქულით კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე ომარ სანოძე ავიდა. გამარჯვებულს 4 ქულით ჩამორჩა ვლადისლავ მაიოროვი, 552 ქულით მესამე იყო თენგიზ იმნაიშვილი (სამივე – თბილისი).

უფროსებში ტოლი არ ჰყავდა ოლიმპიურ ჩემპიონ ნინო სალუქვაძეს, რომელმაც 475,2 ქულით „ოქრო" დაიმსახურა. სპორტული კარიერის 30-წლიან იუბილესთან დაკავშირებით სახელოვანი ჩუბინი, რომელიც წლეულს მეშვიდედ(!) იასპარეზებს ოლიმპიურ თამაშებში, სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამინისტროს სპორტის დეპარტამენტის უფროსმა ირაკლი სამყურაშვილმა ოქროს მედლით დააჯილდოვა და სიმბოლურად, 30 ვარდისგან შეკონილი თაიგული უძღვნა. 468,1 ქულით მეორე ადგილი ქუთაისელ ნინო უჩაძეს ერგო. მესამე ადგილი მეგი ქადაგიძემ (თბილისი, 456,4) დაიკავა. ვაჟებში საპრიზო ადგილები ასე განაწილდა: 1. გია სვანიძე (ქუთაისი, 652,9), 2. შოთა გიგვლიანი (ქუთაისი, 652,4), 3. ლევან ქადაგიძე (თბილისი, 652,3).

ვაჟა დანელია

ფეხბურთი

როცა გაზაფხულზეც ზამთარია

ფეხბურთელთა XXIII ეროვნული ჩემპიონატის მეორე ეტაპის სტარტზე პლეიოფის ოთხი მატჩი უნდა გამართულიყო, მაგრამ დიდთოვლობამ სერიოზული კორექტივები შეიტანა გათამაშების კალენდარში და გულშემატკივარმა განახევრებული პროგრამა იხილა.

„კოლხეთი" – „ზესტაფონი" 0:4, „მეტალურგი" – „ბაია" 3:0. გადაიდო „დინამო" – „დილა" და „ტორპედო" – „მერანი".

რაც შეეხება საგაზაფხულო პერიპეტიების განრიგს, იგი ასეთია:

II ტური
16 მარტი, პარასკევი
კოლხეთი-ბაია
დილა-მეტალურგი
მერანი-დინამო
ზესტაფონი-ტორპედო

III ტური
21 მარტი, ოთხშაბათი
ტორპედო-კოლხეთი
დინამო-ზესტაფონი
მეტალურგი-მერანი
ბაია-დილა

IV ტური
25 მარტი, კვირა
კოლხეთი-დილა
მერანი-ბაია
ზესტაფონი-მეტალურგი
ტორპედო-დინამო

V ტური
1 აპრილი, კვირა
დინამო-კოლხეთი
მეტალურგი-ტორპედო
ბაია-ზესტაფონი
დილა-მერანი

VI ტური
6 აპრილი, პარასკევი
კოლხეთი-მერანი
ზესტაფონი-დილა
ტორპედო-ბაია
დინამო-მეტალურგი

10 აპრილი, სამშაბათი
დ. ყიფიანის სახ. თასის 1/2 ფინალი
პირველი მატჩები

VII ტური
14 აპრილი, შაბათი
[illegible]
ბაია-დინამო
დილა-ტორპედო
მერანი-ზესტაფონი

18 აპრილი, ოთხშაბათი
დ. ყიფიანის სახ. თასის 1/2 ფინალი
საპასუხო მატჩები

II წრე

VIII ტური
22 აპრილი, კვირა
კოლხეთი-ზესტაფონი
მერანი-ტორპედო
დილა-დინამო
ბაია-მეტალურგი

IX ტური
28 აპრილი, შაბათი
ბაია-კოლხეთი
მეტალურგი-დილა
დინამო-მერანი
ტორპედო-ზესტაფონი

X ტური
2 მაისი, ოთხშაბათი
კოლხეთი-ტორპედო
ზესტაფონი-დინამო
მერანი-მეტალურგი
დილა-ბაია

XI ტური
6 მაისი, კვირა
დილა-კოლხეთი
ბაია-მერანი
მეტალურგი-ზესტაფონი
დინამო-ტორპედო

XII ტური
12 მაისი, შაბათი
კოლხეთი-დინამო
ტორპედო-მეტალურგი
ზესტაფონი-ბაია
მერანი-დილა

XIII ტური
16 მაისი, ოთხშაბათი
მერანი-კოლხეთი
დილა-ზესტაფონი
ბაია-ტორპედო
მეტალურგი-დინამო

XIV ტური
20 მაისი, კვირა
კოლხეთი-მეტალურგი
დინამო-ბაია
ტორპედო-დილა
ზესტაფონი-მერანი

26 მაისი, შაბათი. დ. ყიფიანის სახ. თასის ფინალი.

თაობა

ახალ ამპლუაში

ეს ვერცხლისწყალივით მოძრავი ბიჭუნა სპორტული ოჯახის ნაბოლარა წარმომადგენელია და, მამისა და ბიძის მსგავსად, ფეხბურთით იყო „დაავადებული", თუმცა შარშან პროფილი შეიცვალა და თანატოლთა შორის უკვე ყველას უგებს.

საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელის ჯემალ მელაძის საყვარელი შეგირდი **ლევან პავლიაშვილი** იმდენად გაუშინაურდა პატარა ჩოგანს, რომ მასზე გაცილებით უფროს მეტოქეებსაც აღარ უდებს ტოლს და, თქვენ წარმოიდგინეთ, ხშირად ამარცხებს კიდეც მათ.

ამ დღეებში დედაქალაქის სპორტკომპლექს „არენაში" გამართულ ჭაბუკთა და გოგონათა ეროვნულ ჩემპიონატს სხვა გმირებიც ჰყავდა, რაშიც შემოთავაზებული გამარჯვებულთა და პრიზიორთა ნუსხა დაგარწმუნებთ.

ჭაბუკები

მინი-კადეტები. ლევან პავლიაშვილი, ლაშა ლომია, ჯარჯი ღვინიანიძე (ყველა – თბილისი).

კადეტები. ზურაბ თებიძე (ბათუმი), ლევან პავლიაშვილი, დავით მიქაძე (ბათუმი).

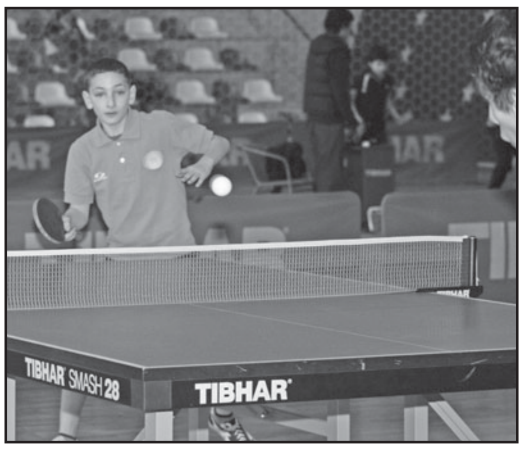

იუნიორები. ბექა ტაბალუა (ბათუმი), გიორგი კოპლატაძე, გრიგოლ ბაბუნაშვილი (ორივე – თბილისი).

უფროსები. ბექა ტაბალუა, კოტე ხარატი (თბილისი), აკოფ მანუკიანი (ბათუმი).

წყვილები. კოტე ხარატი, ვანო სალუქვაძე (თბილისი), ბექა ტაბალუა, ზურაბ თებიძე (ბათუმი), დავით დავითაძე, აკოფ მანუკიანი (ბათუმი).

გოგონები

მინი-კადეტები. ანი ფიროსმანიშვილი, ელენე წიკლაური (ორივე – თბილისი), მარიამ მუმლაძე (რუსთავი).

კადეტები. თეონა თვაური (თბილისი), ანა ნიკოიანი (ბათუმი), ლიზი კახაბრიშვილი (თბილისი).

იუნიორები. თინათინ გრაკალიშვილი, სალომე სოლაშვილი (ორივე – თბილისი), თეონა თვაური.

უფროსები. მარიამ გოგოჭური (თბილისი), თინათინ გრაკალიშვილი, თეონა თვაური.

წყვილები. თეონა თვაური, თინათინ გრაკალიშვილი (თბილისი), მარიამ გოგოჭური, სალომე სოლაშვილი (თბილისი), ვერიკო გურიელიძე, ანა ნიკოიანი (ბათუმი).

ალექსანდრე კოტორაშვილის ფოტო.

ჭიდაობა

ტახტის თასზე

თეირანში დასრულებულ თავისუფალი სტილით მოჭიდავეთა „ტახტის თასის" გათამაშებაში საქართველოს ნაკრები მეორე შემადგენლობით გამოდიოდა. ჩვენმა გუნდმა თითო ვერცხლისა და ბრინჯაოს მედალი მოიპოვა. ელიზბარ ოდიკაძემ (96 კგ) ზედიზედ სძლია მასპინძლებს – ჯაფარ დალირსა და ელია ბახტიარს, ნახევარფინალში რუსეთელი ისლამ გაჯიევი დაჯაბნა, გადამწყვეტი ორთაბრძოლა კი ირანელ აბას ტაჰანთან დათმო და მეორე ადგილს დასჯერდა.

55 კილოში საქართველოს სპორტულ ღირსებას ორი ფალავანი იცავდა. გიორგი ედიშერაშვილმა დამატებით დროში დაამარცხა ირანელი მეჰრან შეიკი და რუსი არტიომ გებეკოვი, ამ უკანასკნელის ევროპის ჩემპიონ თანამემამულე ნარიმან ისრაპილოვს კი ვერ გაცდა, როგორც ამავე წონაში მოასპარეზე შალვა ლომთათიძე. ჩრდილოელი მეზობლისგან ძლეული ჩვენებურები ბრინჯაოსთვის გადამწყვეტ შეხვედრაში დაუპირისპირდნენ ერთმანეთს. მესამე პერიოდში ედიშერაშვილმა აჯობა თანაგუნდელს და კვარცხლბეკზეც ავიდა.

ლაშა დიდია

ინტერნეტიდან

ტურნირი სუფთა ფურცლიდან

დიდი მოსამზადებელი სამუშაოები ტარდება ფეხბურთში მოახლოებული 2012 წლის ევროპის ჩემპიონატამდე. ვარშავაში გამართულ სემინარზე ჩემპიონატში მონაწილე ქვეყნების დელეგაციების წინაშე გამოვიდა სახელგანთქმული იტალიელი მსაჯი პერლუიჯი კოლინა. მისი განმარტებით, ჩემპიონატში მონაწილე გუნდების საწვრთნელი შეკრებების დროს მათ ბანაკებში მივლენ უეფას მსაჯთა კორპუსის წარმომადგენლები. ისინი შეკრებილთ აუხსნიან ფეხბურთის წესების ახალ გაგებას. კერძოდ, გეტრებზე შემოხვეული ტეიპნები (გამაშები) იმავე ფერის უნდა იყოს, მობილური საშუალებები შეიძლება იყოს სათადარიგოთა სკამებზე, მათი გამოყენება აკრძალული არაა, მაგრამ არ შეიძლება ინტერნეტის გამოყენება. ეს კეთდება იმისთვის, რათა მატჩში მონაწილე გუნდების მწვრთნელებმა ვერ ნახონ სადავო მომენტების განმეორებითი ჩვენება.

დოპინგ-სინჯებს ფეხბურთელებიდან აიღებენ ყოველი მატჩის შემდეგ, მათ ანალიზს კი უკრაინაში და პოლონეთში კი არა, ევროპის ერთ-ერთ ლაბორატორიაში გააკეთებენ.

განაცხადი ევროპის ჩემპიონატზე ყოველმა ნაკრებმა უნდა გააგზავნოს 29 მაისის შუადღემდე – 10 დღით ადრე ჩემპიონატის სტარტამდე. ცვლილებები შესაძლებელია მხოლოდ ფეხბურთელის სერიოზული ტრავმის შემთხვევაში. ადრე მიღებული ყველა ყვითელი ბარათი უქმდება, ნაკრებები ტურნირს სუფთა ფურცლიდან დაიწყებენ.

პრინცი – ბრაზილიის ნაკრებში

თავისი ბებიის – ინგლისის დედოფლის – ელისაბედ II ტახტზე ასვლის მე-60 წლისთავის აღსანიშნავად პრინცი ჰარი ბრაზილიას ესტუმრა. თავად დედოფალი ხომ უამრავ ღონისძიებაში მონაწილეობს – ოფიციალურშიც და არაოფიციალურშიც.

შაბათს ჰარიმ ბრაზილიის ეროვნული ნაკრების მაისური გადაიცვა და მონაწილეობა მიიღო ფრენბურთის მატჩში რიო-დე-ჟანეიროს ღირსშესანიშნავ ფლამენგოს სახელგანთქმულ პლაჟზე. მან რაგბიც ითამაშა თავისი ძმის უილიამისგამოსახულებიანი მაისურით.

ჰარი იყო აგრეთვე სპეციალურ საკარნავალო სალამოზე, რომელშიც მონაწილეობდა ფრთა-ბუმბულებით და სხვა მოსართავებით გამოწყობილი 700-ზე მეტი ქალი, კვირას კი პრინცი მონაწილეობდა საქველმოქმედო მატჩში ცხენბურთში, რომლის შემოსავალი გადაეცა ლესოტოს ობოლ ბავშვთა დასახმარებლად.

ისინბაევა – პლანეტაზე პირველი

სტამბოლში გამართულ მსოფლიო ჩემპიონატზე დარბაზში ელენა ისინბაევა გახდა ოქროს მედლის მფლობელი ჭოკით ხტომაში.

მართალია, მან გამარჯვება გაინაღდა უკვე 4,70-მეტრიანი სიმაღლის დაძლევით, მაგრამ ორგზის ოლიმპიური ჩემპიონი ამაზე არ შეჩერებულა და 4,80-მეტრიანი სიმაღლეც გადალახა, რითაც 2012 წლის პირველი ოქროც მოუტანა რუსეთის ნაკრებს.

შემდეგ ის „ბრძოლაში ჩაება", როდესაც ფინალში მონაწილეთა უმრავლესობამ უკვე დაასრულა გამოსვლები. 4,70-მეტრიანი სიმაღლის დაძლევა ხომ მხოლოდ ფრანგმა ვანესა ბოსლაკმა („ვერცხლი") და ბრიტანელმა ჰოლი ბლისდეილმა („ბრინჯაო") შეძლეს. ბოლოს ისინბაევამ სცადა თავისივე მსოფლიო რეკორდის დამხობა, მაგრამ სამმა ცდამ წარმატება ვერ მოუტანა. ისე რომ თებერვალში სტოკჰოლმში დამყარებული რეკორდი (5,1 მეტრი) ისევ „გადარჩა".

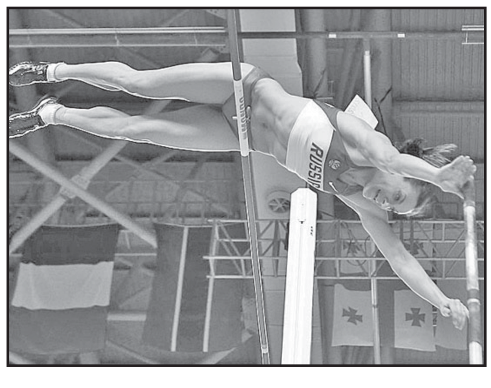

სარედაქციო ფოსტა

განგაშის ზარებს უნდა ჩამოეკრა!

დიახ, განგაშის ზარებს უნდა ჩამოვკრა, თანაც ისე ძალუმად, რომ არა მარტო თეთრი წყაროს რაიონის სოფელ არდისუბნის მცხოვრებნი და ჯორჯიაშვილის გამგებელი, არამედ რაიონის საკრებულო და მისი გამგებელიც გამოაფხიზლოს და შეაძრწუნოს.

მეწყერმა და ღვარცოფმა სოფელი ორად გაყო, შარშან ტელევიზიამ ღვარცოფით დაზარალებულთა შორის ჩვენი დასახლებაც დაასახელა: „არდისუბანი ორად არის გახლეჩილი. ის გარე სამყაროსგან მოწყვეტილია“. ამის შემდეგ მალე ბატონი ნიკოლეიშვილიც გვესტუმრა და დაგვაშოშმინა, შველას შეგვპირდა, მაგრამ ვითარება არ გამოსწორებულა; თავისით რა გამოასწორებდა? დაპირება ლიტონ დაპირებად დარჩა. როგორ არ გაგახსენდეს აქ ინგლისური ანდაზა: „ქადა და დაპირება იმიტომ ცხვება, რომ ბოლოს გატყდესო“.

ვითარება კი საგანგაშოა: სამარშრუტო მიკროავტობუსი ბოლო პუნქტამდე ვერ აღწევს; უამინდობისას ლაფი ყელამდეა; უკვე ერთი მანქანა გადაიჩეხა და ბავშვის სიცოცხლეც იმსხვერპლა.

მილიონიანი კონცერტებისათვის ფულს არ ვიშურებთ და დედაქალაქიდან 40 კილომეტრით დაშორებული ერთი უბანი ასეთი რა გახდა?

მოდის არჩევნები და დაიწყება დაპირებების დახვავება, იქნებ, წლეულს პროდუქტისა და ღვინის დარიგების მაგიერ გზა გაგვიკეთონ?

სოფელი მოითხოვს ჩანგრეული გზის აღდგენას; ბოგვიდან არდისუბნამდე გზის მოასფალტებას და გზაზე ღამის განათების მოწყობას.

არდისუბნელთა სახელით
ვლადიმერ გიორგაძე,
პედაგოგი.

წინადადება

ორი აბრევიატურის შესახებ

ქართულ მეტყველებასა და წერაში დამკვიდრდა ორი „გადმოქართულებული“ რუსული აბრევიატურა: „კომპრომატები“ (რუსული компроматы-ს ანალოგით, რაც компрометирующие материалы-ს აბრევიატურაა) — „კომპრომატ“-ის მრავლობითი რიცხვი, მხოლობითში არ ვხმარობთ; „სპეცნაზი“ (შესაბამისად, „სპეცნაზელები“) — რუსები ასე — спецназ ამოკლებენ და სამ სიტყვას отряд специального назначения; რაზმის წევრებზე ამბობენ спецназовцы.

რასაკვირველია, არაფერი არ მაქვს საწინააღმდეგო დიდი რუსული ენისა, მიყვარს და პატივს ვცემ; ოღონდ რატომ არ შეიძლება ეს ორი აბრევიატურა წმინდა (ან სუფთაძ ქართული გავხადოთ: პირველ შემთხვევაში გამოვიდეთ ორი ქართული სიტყვიდან „მაკომპრომატირებელი (ან, „ირ“-ის გარეშე მაკომპრომატებელიძ მასალები“ და გავაკეთოთ ქართული აბრევიატურა „მაკომპრომასები“; მართალია, „კომპრომატები“ ერთი მარცვლით უფრო მოკლეა, მაგრამ „მაკომპრომასები“, სამაგიეროდ, სუფთა ქართული გახდება; მეორე შემთხვევაში ავიღოთ სამი სიტყვა „სპეციალური დანიშნულების რაზმი“, აქედან „შევთხზათ“ ქართული აბრევიატურა „სპეცდანი“ და ის ვიხმაროთ „სპეცნაზის“ ნაცვლად; რაზმის წევრებზე ვთქვათ „სპეცდანელები“ — ოღონდ, „სპეცნაზად“ დარჩება თუ „სპეცდანი“ გახდება, საკუთარი ხალხის მიმართ ნუ ჩაიდენს ბოროტებას...

თამაზ ეზანოიძე

გაზაფხულის სურნელი საკონცერტო დარბაზში

ბრავო, მაესტრო!

ევგენი მიქელაძის სახელობის საშემსრულებლო ხელოვნების ეროვნული ცენტრი კიდევ ერთი დღესასწაულის მოწმე გახდა. საფორტეპიანო კონცერტმა, რომელშიც მონაწილეობდა საქართველოს სახელმწიფო სიმფონიური ორკესტრი ნიკოლოზ რაჭველის დირიჟორობით, ახალგაზრდა პიანისტ-შემსრულებლები ირმა გიგანი და ადი ნეიჰაუზი, სრული ანშლაგით ჩაიარა.

კონცერტის პირველ ნაწილში ირმა გიგანმა მისთვის ჩვეული საშემსრულებლო ოსტატობით დაუკრა ფრედერიკ შოპენის საფორტეპიანო კონცერტი — 1, ხოლო, მეორე ნაწილი დაეთმო სერგეი რახმანინოვის საფორტეპიანო კონცერტ №2-ს, რომელიც ასევე ბრწყინვალედ შეასრულა ახალგაზრდა პიანისტმა, ნეიჰაუზების მეოთხე თაობის შთამომავალმა ადი ნეიჰაუზმა.

გაჭიანურებულ და მკაცრ ზამთარს მაინც სძლია მუსიკის საოცარმა ჰანგებმა და დარბაზი გაზაფხულის სურნელით აივსო.

ამ მშვენიერი საღამოს ხიბლი დიდხანს გაჰყვება ყველა იქ მყოფ კლასიკური მუსიკის ტრფიალს, განსაკუთრებით კახეთის ხელოვნებათა საზოგადოების წარმომადგენლებს, რომლებიც ნიკოლოზ რაჭველის მოწვევით ესწრებოდნენ კონცერტს.

ნანა ჭიჭინაძე
„სრ“ საკ. კორ.

ხელოვნება

სოსო კასრაძე

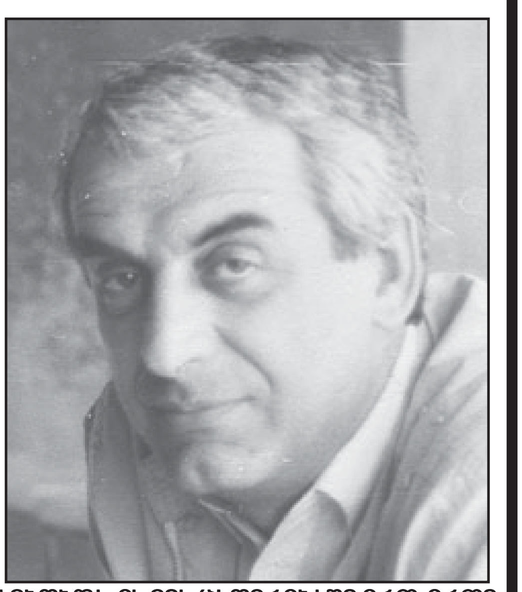

ადამიანს თავისუფლება რომ წაართვა, დაკარგავს სულს და ვერასოდეს იპოვნის საკუთარ მეს. ადამიანის მთავარი ფასეულობა თავისუფლებაა.

თავისუფლებისთვის მებრძოლმა სოსო კასრაძემ საქართველოს უზენაესი საბჭოს წევრებთან ერთად 1991 წლის 9 აპრილს ხელი მოაწერა საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის აქტს. ყოველთვის ამბობდა, ეს მის ცხოვრებაში ერთ-ერთი დიდი მოვლენაა, თუმცა მისი ბიოგრაფია სავსეა მნიშვნელოვანი ფაქტებით როგორც მედიცინის, ასევე მუსიკალურ სფეროში.

იოსებ (სოსოძ კასრაძე, ეროვნებით ქართველი, დაიბადა 1947 წლის 22 აპრილს ქ. ცხინვალში. სწავლობდა ცხინვალის №1 საშუალო სკოლაში, რომლის დირექტორიც იყო მამამისი — ვახტანგ კასრაძე. სოსოს მამის სახელთან არის დაკავშირებული ცხინვალში ქართული გაზეთის, თეატრში ქართული დასის დაარსება და ივანე მაჩაბლის სახლ-მუზეუმის გახსნა.

სოსო კასრაძე პროფესიით კარდიოლოგი იყო და სიცოცხლის მანძილზე ექიმად მუშაობდა სხვადასხვა ადგილზე. მისი სამუსიკო მოღვაწეობის დაწყება კი უკავშირდება ანსამბლ „ოროველას“, რომლის მხატვრული ხელმძღვანელი იყო 1972-1980 წლებში.

სოსო ჯაზის ერთგული დარჩა და ცხოვრების ბოლომდე უკრავდა თბილისის „ბიგ-ბენდ“-ში. ყველგან თავისუფლებას ეძებდა — ჯაზიც ხომ თავისუფლების ძიებაში დაბადებული მუსიკაა.

სოსო კასრაძე მოესწრო ქართველი ხალხის თავისუფლებას, მაგრამ სიმშვიდე მაინც აკლდა — ამ სიმშვიდეს მასთან ერთად ყველა ქართველი სამშობლოს გაერთიანებით, სამართლიანობის აღდგენითა და ზნეობრივი ამაღლებით მოიპოვებს — მას შემდეგ, რაც ახლო წარსულში, 1992 წლიდან დღემდე, ყველა მოვლენას თავისი სახელი დაერქმევა და სამართალი იზეიმებს!

და მუდამ იქნება მართალი და ნათელი ქართველის — სოსო კასრაძის ხსენება!

მეგობრები

ინფორმაცია

ბათუმში პარკირების წესების დარღვევისას ავტომობილის საბურავს დაბლოკავენ

ქალაქ ბათუმის საკრებულოს ახალი გადაწყვეტილების მიხედვით, პარკირების წესის დამრღვევ სატრანსპორტო საშუალებას ბლოკს დაადებენ.

ამასთან, როგორც „ინტერპრესნიუსს“ ბათუმის საკრებულოს წევრმა ირაკლი ჩავლეიშვილმა განუცხადა, ბლოკირების წესი საკრებულოს გადაწყვეტილების მიღებამდეც მოქმედებდა.

— სანამ საკრებულო მიიღებდა გადაწყვეტილებას, მაცნობეს, რომ ავტომანქანების ბლოკირება დაწყებული იყო. საკრებულომ მერიის ამ ინიციატივაზე დიდხანს იმსჯელა, თუმცა საბოლოოდ, 19 წევრი მომხრე იყო, მოწინააღმდეგე კი — ხუთი ვიყავით, — აღნიშნა „რესპუბლიკელმა“ ირაკლი ჩავლეიშვილმა.

პარკირების წესის დამრღვევი ავტომანქანის მძღოლი 10 ლარით დაჯარიმდება. ასევე, ავტომობილის საბურავებს სპეციალური ბლოკი დაედება. ბლოკის მოხსნა სამუშაო დღეებში 10.00 დან 19.00 საათამდე 15 ლარი ღირს, ხოლო დასვენების დღეებში — 20 ლარი.

ავტომობილის საბურავებზე ბლოკირების დადება და მოხსნა „სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურის მართვის სააგენტოს“ ევალება.

თურქეთ-საბერძნეთის საზღვარზე საქართველოს მოქალაქეები დააკავეს

თურქეთ-საბერძნეთის საზღვარზე უკანონო მიგრანტთა შორის საქართველოს მოქალაქეებიც აღმოჩნდნენ.

თურქული საინფორმაციო სააგენტოს ცნობით, თურქეთში საზღვრის გადაკვეთის მცდელობისთვის 62 ადამიანია დაკავებული, რომელთა შორის საქართველოს მოქალაქეებიც არიან.

საქართველოს, ფილიპინების, სომალის, პაკისტანის, ავღანეთისა და აზერბაიჯანის მოქალაქეები ქალაქ ედირნეს პოლიციის განყოფილებაში არიან გადაყვანილი.

დაკავებულები თურქეთის რესპუბლიკაში არალეგალურად მუშაობდნენ, მათი სამშობლოში დეპორტაცია უახლოეს დღეებში მოხდება.

ინტერპრესნიუსი

კახეთის რეაბილიტაციის პროექტის ფარგლებში ოთხი ათასზე მეტი ადამიანი დასაქმდება

პრეზიდენტის პრესსპიკერმა ტრადიციულ ბრიფინგზე კახეთის რეაბილიტაციის პროექტზე ისაუბრა.

მანანა მანჯგალაძის განცხადებით, ამ პროექტის ფარგლებში მოხდება არა მხოლოდ თელავის, ყვარლისა და გურჯაანის, არამედ თუშეთისა და კახეთის კულტურული მემკვიდრეობის რეაბილიტაციაც.

„ამ პროგრამის ფარგლებში, ასევე, მოხდება კახეთის გაზიფიცირება, განხორციელდება წყალმომარაგების, სოფლის მეურნეობის განვითარების, კეთილმოწყობის ახალი გზებისა და თანამედროვე ტურისტული ინფრასტრუქტურული პროექტები“, — აღნიშნა მანანა მანჯგალაძემ.

პრესსპიკერმა ასევე განაცხადა, რომ კახეთის რეაბილიტაციის პროექტის ფარგლებში დასაქმდება ოთხი ათასზე მეტი ადამიანი.

თსუ პაატა გუგუშვილის ეკონომიკის ინსტიტუტი ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა ინსტიტუტის ყოფილი მეცნიერი თანამშრომელი, შესანიშნავი მეცნიერი, პიროვნება და მოქალაქე

ლეო ბალანჩივაძე

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

პოლიტიკური კოალიცია „ქართული ოცნება“ დიდი მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა მწერალი, ჟურნალისტი, ფილოსოფოსი და საზოგადო მოღვაწე

ჯანრი კაშია

და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

ნანა, ვანიკო მაჭავარიანები ოჯახით ღრმა მწუხარებით იუწყებიან

ჯანრი კაშიას

გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებენ მის ოჯახს.

ჟურნალისტი ბონდო ქურდაძე პარიზიდან უსამძიმრებს ქალბატონ სალომე ზურაბიშვილს მეუღლის

ჯანრი კაშიას

გარდაცვალების გამო.

მეუღლე ნანული, და ციალა, შვილები მამუკა, ილიკო, შვილიშვილებო ბაჩო, მერაბი, ბექა, ერეკლე, შვილთაშვილი ნენე, ბიძაშვილები მედიკო, თამაზ ჩინჩალაძეები ოჯახით, რძლები თათო ბატიაშვილი, თამუნა გრძელიშვილი, მაშო იაშვილი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ნუგზარ ვლადიმერის ძე ჩინჩალაძე

პანაშვიდი 13, 14 III, 17 სთ. გამოსვენება 15 III, 14 სთ. მის. ოსეთის ქ. №12.

მედეა ჩაფიძე, დონარა სალაძე, რეზო ჩაგელიშვილი ოჯახებით თანაუგრძნობენ უახლოეს მეგობარს ნანული ჩინჩალაძეს მეუღლის, შესანიშნავი პიროვნებისა და ღირსეული მამულიშვილის

ნუგზარ ჩინჩალაძის

გარდაცვალების გამო.

ანზორ თოთაძე ოჯახით იუწყება მეგობრის

ლეო ბალანჩივაძის

გარდაცვალებას.

პერსონა

მე-20 საუკუნის ყველაზე დიდი მეზღაპრე უოლტერ ელაიას დისნეი, რომელმაც ასზე მეტი ფილმი გადაიღო, მანიაკალურ-დეპრესიული ფსიქოზით იყო შეპყრობილი და ცოლსაც ხშირად ცემდა ხოლმე. მულტიპლიკატორთა უგვირგვინო მეფის დაბადებიდან 110 წელი ცოტა ხნის წინათ აღნიშნეს.

ოდესღაც, როცა უოლტ დისნეი ისეთი პატარა იყო, რომ ჩვეულებრივ ცხენზე კი არა, თავისით პონიზე შეჯდომასაც ვერ ახერხებდა, მან, რათა უფროს მეგობარ მხედრებთან არ შერცხვენილიყო... გოჭით ჯირითი დაიწყო! მომავალში, როცა მულტფილმ „სამი გოჭის" პერსონაჟების ხატვა დაიწყო, მან თავისი ძველი მეგობარი გოჭი

წრუწუნა მიკის უკვდავების კვალში

პოკერი გაიხსენა და „სულელას" სახით მეორე, ახლა უკვე უკვდავი სიცოცხლე აჩუქა.

პატარა უოლტს ძალიან უყვარდა ცხოველების ხატვა. ერთხელ მეზობელმა ბიჭუნას მისი საყვარელი ცხენის აღბეჭდვა სთხოვა, რაშიც ნორჩმა მხატვარმა პირველი ჰონორარი, 25 ცენტი მიიღო. მას აქეთ ხატვა დისნეის უსაყვარლეს საქმედ იქცა.

ახალგაზრდა უოლტ დისნეი კანზას-სითიში დასახლდა, სადაც მასავით ღარიბი და ნიჭიერი ენთუზიასტი მხატვარი ებ აივერქსი გაიცნო. პატარა ავტოფარეხში მეგობრებმა სამულტიპლიკაციო სტუდიის მსგავსი რამ მოაწყეს, დისნეიმ კი ყველაზე იაფიანი კინოკამერა იყიდა. იმისათვის, რომ ნახატი ცხოველები უფრო ბუნებრივად დაეხატა, მან სტუდიაში თაგვები, თეთრი ვირთაგვები და ზღვის გოჭები მოაშენა, რომლებსაც საგულდაგულოდ აკვირდებოდა.

მაგრამ მეგობრებს საქმე არ წაუვიდათ, დისნეიმ ოცნებაზე ხელი ჩაიქნია და ჰოლივუდში, ძმასთან გადაბარგდა, რომელმაც 200 დოლარის წილის დადება და წარმოების თანამფლობელობა შესთავაზა. ულოტმა საქმეში თავისი ბიძის ჩართვაც მოინდომა, მაგრამ იმან უარი უთხრა და... მილიარდერობის შანსი ხელიდან გაუშვა.

სხვათა შორის, სადღეისოდ მსოფლიოში ყველაზე პოპულარული მულტიპლიკაციური პერსონაჟი, დიდყურა და ცნობისმოყვარე აპრეხილცხვირიანი წრუწუნა მიკი პირველად დისნეიმ კი არა, არამედ ებ აივერქსმა დახატა, რომელსაც თავდაპირველად მორტიმერი დაარქვეს. მაგრამ უოლტის მეუღლემ ლილიანმა კატეგორიულად განაცხადა, რომ ასეთ სიმპათიურ წრუწუნას არაფრით არ შეიძლება მორტიმერი ერქვას, მას გაცილებით სახელი მიკი მოუხდებაო... პირველი ხმოვანი ფირების გაჩენის შემდეგ უოლტმა მიკის თავისი ხმა „აჩუქა". „მიკის ცხოვრება და თავგადასავლები ყოველთვის გადაბმული იყო ჩემს პირად ცხოვრებასთან და მუშაობასთან... იგი კვლავაც ჩემს მაგიერ ლაპარაკობს, მე კი – მის ამბებს ვყვები".

იმის გამო, რომ სტუდიის განვითარებისთვის საჭირო სახსრების უკმარისობას განიცდიდნენ, უოლტმა აქტიურად დაიწყო თავისი გმირის გაყიდვა – სწორედ მაშინ გაჩნდა დიდყურა წრუწუნის გამოსახულებიანი კომიქსები, საათები, მაისურები და ათასი სხვა რამ.

მერე ერთ-ერთი თავისი პერსონაჟის, ბოცვერ ოსვალდის გამო, რომელიც უოლტმა რატომღაც საშინლად აითვალისწუნა, მას სტუდიის სპონსორ ჩარლზ მინცთან დიდი უსიამოვნება მოუვიდა. უთანხმოებას მისი რამდენიმე თანამშრომლის ღალატიც დაერთო, რამაც, საყოველთაო აზრით, მხატვრის მძიმე ფსიქიკური დაავადება გამოიწვია. ახლობლების აზრით, მან რამდენჯერმე თვითმკვლელობაც კი სცადა... „ისეთ მდგომარეობაში ჩავვარდი, ისე ტელეფონით ლაპარაკიც კი არ შემეძლო, რომ არ მეტირა". ბოლოს გამწარებულმა თანამშრომლებმა მას გაფიცვა მოუწყეს, რის გამოც დისნეიმ ისინი ერთიანად შეიძულა. მას ხისტი პოლიტიკური შეხედულებები ჰქონდა: იგი ცხარე ანტიკომუნისტი იყო, გამოძიებათა ფედერალურ ბიუროში მეგობრებსა და კოლეგებს ასმენდა. ამ უწყების არქივებში მისი 500-ზე მეტი დასმენის ბარათი დღესდღეობითაცაა დაცული.

საოჯახო უსიამოვნებათა გამო ულოტი ალკოჰოლს მიეძალა, ბოლოს კი მსახიობ დოლორეს დელ რიოსთან გააბა რომანი. უოლტ დისნეი 1966 წლის 16 დეკემბერს, ლოს-ანჟელესის საავადმყოფოში ფილტვების კიბოთი გარდაიცვალა. როცა ექიმებმა მას საშინელი ვერდიქტი გამოუტანეს, დისნეიმ კონტრაქტს მოაწერა ხელი, რომლის თანახმად მისი სხეული კრიოგენურ საკანში იმ დრომდე შეინახება, ვიდრე მარადიული სიცოცხლის ელიქსირს არ გამოიგონებენ. მაგრამ, საყოველთაო აზრით, მისი უკვდავება მისმა მულტიპლიკაციურმა გმირებმა განაპირობეს.

ირმა ირემაშვილი

დაიჯესტი

დამატებით კიდევ 100 მილიარდი

მსოფლიოს უმსხვილესი სოციალური ქსელი „ფეისბუქი" მომავალი წლის პირველ კვარტალში საფონდო ბირჟაზე 100 მილიარდი დოლარის ღირებულების ფასიანი ქაღალდების განთავსებას გეგმავს. საგულისხმო კი ის არის, რომ „ფეისბუქის" ამ წინადადების მიმართ ინტერესი უკვე გამოიჩინა ამერიკის შეერთებული შტატების ერთ-ერთმა სოლიდურმა საინვესტიციო-საბანკო ჯგუფმა „გოლდმან საქსმა".

ამ დროს კი საფრანგეთში რადიოსა და ტელევიზიის წამყვანებს ეთერში სოციალური ქსელების (ცხადია, „ფეისბუკისა" და „ტვიტერის"ძ ხსენება აეკრძალათ. ხელისუფალთა განმარტებით, სოციალურ ქსელთა ხსენება ეთერით მათი ფარული რეკლამაა.

საბრალო ყანჩები

ჯერ კიდევ XIX საუკუნეში პარიზი და ლონდონი ფრინველთა ნაკრტენებით ვაჭრობის მსოფლიო ცენტრები იყვნენ. ყოველწლიურად ტროპიკული ქვეყნებიდან ათიათასობით ცოცხალი ფრინველი თუ ცენტნერობით მათი ბუმბული და ნაკრტენები გაჰქონდათ. ამან ის სავალალო შედეგი გამოიღო, რომ ფრინველთა მთელი ჯიშები გადაშენების საფრთხის წინაშე

აღმოჩნდნენ. მაგალითად, ყანჩებს თავზე მხოლოდ ერთ ბღუჯა ნაკრტენს აცლიდნენ, თავად ფრინველს კი აგდებდნენ. პირველი მსოფლიო ომის შემდგომ ეს ბარბაროსული ვაჭრობა თითქმის ნულამდე დავიდა, მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ კი, პრაქტიკულად, გაქრა.

მათრობელა ქსელები

ინტერნეტით ჭარბი გატაცება თავის ტვინში ისეთივე ცვლილებებს იწვევს, როგორებიც ალკოჰოლის ტრფიალთ და კოკაინისტებს უჩნდებათ! ეს მოულოდნელი დასკვნა ჩინეთის მეცნიერებათა აკადემიის ქალაქ უჰანის მაგნიტორეზონანსულ კვლევათა ცენტრის მეცნიერთა ჯგუფმა გამოიტანა, რომელსაც პროფესორი ჰაო ლეი ხელმძღვანელობდა.

სპეციალისტებმა ტომოგრაფით 14-დან 21 წლამდე ასაკის 17 ახალგაზრდის სკანირება ჩაატარეს, რომლებსაც ინტერნეტ-დამოკიდებულება დაუდგინეს. ეს ის ხალხია, ვინც ბოლო ათი წლის მანძილზე ინტერნეტში ყოველდღიურად დაახლოებით 12 საათს ატარებს. მათი შემოწმების შედეგები 16 სხვა მოხალისის მონაცემებს შეადარეს, რომლებიც კომპიუტერს ზომიერად მოიხმარენ. აღმოჩნდა, რომ „ციფრულ აბორიგენებს", როგორც მათ მეცნიერები უწოდებენ, თავის ტვინის იმ უბნებში, რომლებიც ემოციურ აღქმაზე, მოქცევის კონ-

ტროლსა და გადაწყვეტილებათა მიღების სიჩქარეზე არიან პასუხისმგებელნი, თეთრი ნივთიერება დაზიანებული აქვთ.

თავის ტვინის თეთრი ნივთიერება – ეს განსაკუთრებული „ტვინის წებოა", რომელიც უჯრედებს შორის სწრაფ კავშირს უზრუნველყოფს. ზოგჯერ, როცა კავშირი შეფერხებითაა, ანდა, სულაც, ითიშება, „აბორიგენი" „დაახლოებით მიუწვდომელი" ხდება. თავის ტვინის ასეთივე დარღვევები აქვთ მათ, ვისაც სასმელი ყველაფერს ურჩევნია...

რა ღირს კაცი?

ერთ-ერთმა ამერიკელმა მეცნიერმა დაითვალა, რომ 65 კილოგრამი წონის მამაკაცის სხეული შედგება...

- იმ ოდენობის წყლისგან, რომელიც საკმარისი იქნებოდა წყვილი პერანგის გასარეცხად;
- იმ ოდენობის რკინისგან, რომელიც საკმარისი იქნებოდა ერთი ლურსმნის დასამზადებლად;
- იმ ოდენობის თმისგან, რომელიც საკმარისი იქნებოდა ერთი პარიკის დასამზადებლად;
- იმ ოდენობის შხამიანი ნივთიერებებისგან, რომელიც საკმარისი იქნებოდა ერთი რწყილის მოსაკლავად.

ამდენად, ასეთი ვირტუალური მამაკაცის ნედლეულის ფასი მასალების საბითუმო ფასების გათვალისწინებით, ერთ დოლარს არ აჭარბებს!

ანეკდოტები

– იცოდე, ის მანქია პირადი მდივანი ქალი მეტი არ ვნახო შენს მისაღებში, გაუშვი სადმე! – ეუბნება ცოლი ქმარს.

– კარგი, პირადად ვიზრუნებ მის გასაშვებად.

– სად გაუშვებ?

– დეკრეტულში.

* * *

ტიპმა მანქანა გაიყვანა ავტოსადგომიდან და იქ ასეთი ბარათი დატოვა: „ეს ადგილი არ დაიკავოთ, თორემ საბურავებს დაგიჩხვლეტთ!"

უკან დაბრუნებულს თავის ადგილას ასფალტის სატკეპნი მანქანა დახვდა წარწერით: „შეუბერე, წარმატებებს გისურვებ, ძმაო!"

* * *

– რა დაგემართა სახეზე?

– გუშინ სავარჯიშო დარბაზში ვიყავი. ფორმის შენარჩუნება მინდა...

– რა შუაშია აქ სავარჯიშო დარბაზი, მე სახეზე გეკითხები.

– მეც მაგაზე გიპასუხებ, გუშინ იქ ერთ აყლაყუდა გორილას შტანგა გაუვარდა...

– და შენ დაგეცა სახეზე, არა?

– არა, მასვე დაეცა ფეხზე.

– მაგრამ შენი სახე რა შუაშია?

– ჩემი სახე ამის გამო სიცილისგან გადაბჟირდა...

* * *

ამერიკელ სამხედროებს საერთოდ არ ეშინიათ ჩინეთთან ომისა. ამერიკელთა ჭურვი ხომ ნებისმიერი ჩინური ტანკის ჯავშანს აფეთქებს.

თავის მხრივ, არც ჩინელებს ეშინიათ ამერიკელებთან ომისა. იმათი ტანკი ხომ ორჯერ იაფია ამერიკულ ჭურვზე.

განცხადება

სასწრაფოდ იყიდება ამაღლების ქ. №16-ში (ყოფილი დავითაშვილი) 80კვ.მ. კომერციული ფართი, გარემონტებული, სველი წერტილით, საკუთარი სათავსოთი (იყო მოქმედი მაღაზია).

ფასი შეთანხმებით.

ტ. 593 537-988,
551 480-096.

კადრი

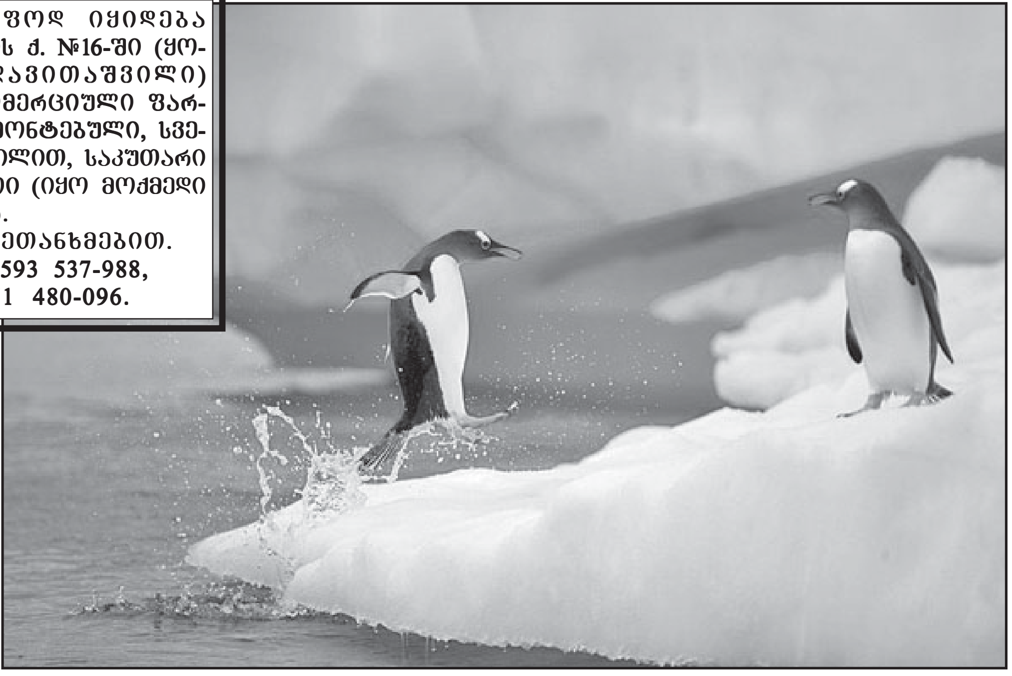

ავტორთა საყურადღებოდ!

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით.
ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. 19
ინდექსი 66434

გამომცემლები:
შპს „თანადგომა -1-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის" გამომცემელი"
ტ: 599 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე"
იბეჭდება „კოლორში"
(რკინიგზის ჩიხი, № 20)

uac(უაკ)070.4(479.22)
ს–323
ISSN 2233-3851

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
299-62-77;
599 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი 599 53-76-16;
რუსლან რუსია 599 17-21-21;
სპარტაკ ქობულია 599 36-00-35
პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე 514 33-33-24